

LEPEL
scenario voor een familiefilm

Versie 2.7

8 augustus 2003

scenario: Mieke de Jong

regie: Willem van de Sande Bakhuyzen

Ontwikkeld met steun van:

Het MEDIA Programma van de Europese Unie

© Lemming film 2003

Kromme Mijdrechtstraat 110-3

1079 LD Amsterdam

The Netherlands

T: +31-20-661 0424

F: +31-20-661 0979

E: info@lemmingfilm.com

3 EXT - LUCHT - DAG

Een prachtige luchtballon wordt door de wind meegevoerd hoog over bergen en woestijnen, bossen en zeeën. Het lijkt wel of hij om de aarde danst.

De weidsheid van deze scène is een groot contrast met:

4 - KNOPENWINKEL - NACHT

Een dromerig jongetje van 3, LEPEL, zoekt langzaam een berg knopen uit. De rooie bij de rooie, de gele bij de gele, de oranje bij de oranje, enzovoort. Hij zit aan een tafeltje achter in een benauwd winkeltje, propvol kleine dozen en doosjes met op kleur en maat gesorteerde knopen.

Een schrille stem wekt hem uit zijn droom.

KOPPENOL (O.S.)

Lepel!

OMA KOPPENOL (50, hoogblond en ordinair) slaat met haar hand op tafel.

KOPPENOL

Wat zit je nou te prutsen? Sneller!
Waarvoor heb je al die vingertjes?!

De kleine Lepel doet zijn best.

LEPEL 3 JAAR

... Oma?
Wanneer komen papa en mama terug?

Koppenol reageert niet.

LEPEL 3 JAAR

... Oma?

KOPPENOL

Hoe moet ik dat weten? Dat ligt aan de wind.

7 EXT - LUCHT - NACHT

De berg knopen wordt de gekleurde luchtballon die hoog boven de aarde vliegt. In het mandje onder de ballon turen twee ballonvaarders door verrekijkers naar beneden. Het zijn de vader en moeder van Lepel.

MOEDER VAN LEPEL

Hij is vast gegroeid.

VADER VAN LEPEL

Als hij ons nog maar terug wil.
Straks blijft hij liever bij zijn oma wonen.

10 INT - KNOPEWINKEL/HUISKAMER KOPPENOL - NACHT

Lepel (5) staat op een trappetje voor een hoge kast en ruimt knopen op in kleine laatjes: de kleine blauwe bij de kleine blauwe, de grote bij de grote, enz. Hij is er al aardig handig in.

Even stopt hij met werken, kijkt verlangend naar buiten, naar de lucht.

LEPEL 5 JAAR

... Denkt u dat ze gauw komen?
Oma?

Koppenol zit in de huiskamer in een luie stoel voor de tv. De deur tussen winkel en kamer staat open.

KOPPENOL

Hou d'r toch eens over op. Weet je hoe groot de wereld is? Een wereldreis kost tijd. Ze komen als ze komen. Niet eerder. Niet later.

LEPEL 5 JAAR

Maar kán het wel...?
Dat ze er vandaag zijn?

KOPPENOL

(geïrriteerd)
Waait het buiten?

Nee, knikt Lepel.

KOPPENOL

Als het niet waait dan staan ze stil.

LEPEL 5 JAAR

Dus als het wél waait -

KOPPENOL

- dan gaan ze hard. Onze kant op of hard ergens anders heen.

Koppenol lacht om zichzelf. Lepel houdt zijn mond en werkt door. Op de tafel achter in de winkel ligt nog een berg knopen op hem te wachten.

14 INT - HAL - DAG

Een hal met afdelingen vol resten van de samenleving: een berg schroot, een berg oude tv's en een berg vodden. Boven op de voddenberg zit Lepel (7). Wat lager zit Koppenol. Lepel trekt behendig en razendsnel knopen af van de vodden. Koppenol doet hetzelfde maar langzamer.

15 INT - KNOPENWINKEL - NACHT

Een waterval van knopen. Koppenol stort een grote zak met knopen leeg voor Lepel en laat hem alleen.

KOPPENOL

En een beetje doorwerken jij!

Er is nog meer te doen.

Lepel sorteert de knopen snel en op de automatische piloot. Het is routine, hij weet niet beter.

16 INT - KEUKEN/HUISKAMER - NACHT

Lepel smeert een lik schoenpoets op een schoen, wrijft 'm glimmend. Er staat een rij van dertien paar op hem te wachten - één paar kinderschoenen en verder damesschoenen.

Lepel staat op een krukje bij het aanrecht. Hij probeert met een plopper een gootsteen te ontstoppen. Het lukt niet.

Hij stroopt zijn mouw op en gaat met zijn arm in het gore water. Trekt een vuile prop haren met etensresten uit het putje. Het water zakt gorgelend door de afvoer.

Lepel draait zich om voor het volgende klusje. Op het aanrecht staat een berg afwas.

Koppenol hangt in een luie stoel, ze slurpt ijs uit een grote coupe en leeft mee met een showprogramma op tv.

De afwas is klaar, het aanrecht schoon en leeg. Lepel schrobt de vloer van de keuken met een schrobber die veel te groot voor hem is.

17 EXT - HUIS KOPPENOL - NACHT

Storm over het kleine stadje. Alleen een zwerfhond waagt zich op straat. De voordeur van een arbeidershuisje gaat open. Lepel tilt een veel te zware vuilnisbak naar buiten.

Als hij de bak op de stoep heeft gezet, kijkt hij even omhoog naar de lucht. Behalve woeste wolken is er niks te zien.

Lepel gaat terug naar binnen.

18 INT - TRAP/GANG/HUISKAMER KOPPENOL - NACHT

Zachtjes gaat Lepel de trap op naar boven.

KOPPENOL (O.S.)

(met schrille stem)

Lepel! Le-pel!!

Lepel gehoorzaamt, gaat terug naar de kamer. Koppenol heeft haar sorbet op. Zonder haar blik van de tv af te wenden:

KOPPENOL

Wat ben je weer vergeten?

Lepel pakt het ijsglas op en gaat ermee naar de keuken. Voor hij het afwast, likt hij het laatste restje ijs eruit.

19 HUIS KOPPENOL - SLAAPKAMER LEPEL - NACHT

Lepel kan niet slapen. De storm raast om het huis.

Hij doet het gordijn open. Gaat weer in bed liggen en kijkt naar de donkere wolken. Zijn ogen staan verdrietig. Zachtjes prevelt hij wat sommen voor zich uit, die overgaan in:

20 SCHOOL - KLASLOKAAL - DAG

LEPEL

Vierhonderddrieënzestig keer
negentien is
achtduizendzevenhonderdzevenennegen
tig.
Acht viervijfde min zes
tweetwintigste is twee zeventiende.

Lepel staat voor de klas. Hoofdrekenen kost hem geen enkele moeite. Terwijl hij de getallen opdreunt, zit de klas te klieren. Pesterig schiet Karel propjes naar zijn hoofd. Lepel reageert niet.

Meester Bijts, een kleine schriële man die als een roofdier door het lokaal loopt, probeert Lepel bij te houden op zijn rekenmachientje. Hij juicht als de uitkomst van het computertje met Lepels antwoord klopt.

BIJTS

(ratelt snel:)

Een auto rijdt met een snelheid van
84 kilometer per uur van A naar B.
Hij is drie uur en drie minuten
onderweg. Hoe groot is de afstand
van A tot B?

Karel schiet nog een propje. Het is kauwgom en blijft in Lepels haar zitten.

LEPEL

256 kilometer en 200 meter.

Meester Bijts geeft zijn rekenmachien een tevreden klopje. Hij pakt met een snelle beweging een spekkie van een meisje af. Eet het zelf op.

De bel gaat. De leerlingen staan op, klaar om de klas te verlaten. Lepel probeert zo onopvallend mogelijk de kauwgom uit zijn haar te halen.

BIJTS

ZITTEN!

Wie zei dat jullie mogen gaan?

Verveeld gaan de kinderen zitten. Lepel staat nog steeds voor het bord.

BIJTS

(tergend langzaam)

Als de auto tegenwind heeft
 waardoor hij slechts halve snelheid
 haalt, en hij gebruikt 1 liter
 benzine op 11 kilometer en in zijn
 tank gaat 67 liter. Hoeveel benzine
 heeft hij over bij B wanneer hij
 met een volle tank A verlaat?

LEPEL

(snel, om ervan af te
 zijn)

43,7 liter.

Bijts leest het antwoord af van zijn rekenmachine.

BIJTS

Drieënveertig-komma-zeven-liter.

Bijts laat een stilte vallen. De kinderen zijn ongeduldig, willen weg.

BIJTS

Dat is juist geantwoord!

En dat betekent dat de Pancratiusschool dit jaar voor het eerst in haar geschiedenis met de Gouden Bokaal van het Stedelijk Hoofdrekenconcours naar huis zal gaan...

Bijts slaat hard met een liniaal op een tafeltje, de klas schrikt.

BIJTS

En dat zou tijd worden ook!

...

Jullie kunnen gaan.

De leerlingen rennen de klas uit. Lepel is de enige die treuzelt, hij hoopt op een complimentje van meester Bijts. Tevergeefs, Bijts ziet hem niet staan.

22

SCHOOL - SCHOOLPLEIN - DAG

Lepel blijft bij de schooldeur staan en kijkt naar buiten. Een groepje kinderen verzamelt voor een partijtje. Ze duwen Lepel opzij, hij is niet uitgenodigd.

Bij het hek staan vaders en moeders die hun kinderen vrolijk omhelzen. Lepel kijkt verlangend toe, wat zou hij ook graag zo begroet worden.

In zijn eentje loopt hij het schoolplein over. Klasgenootjes roepen hem na. Lepel krimpt in elkaar maar hij doet alsof hij het niet hoort.

KINDEREN

Hork, hork, hork, soep eet je met
een ...

KLEUTER

- vork.

KOPPENOL

(roept)
Lé-pèl!

De kinderen op het schoolplein lachen hem uit, dit spelletje doen ze vaker.

Koppenol komt ongeduldig het plein op. Ze drukt Lepel een plastic tas in handen, hij moet mee.

23 EXT - STAD/WINKEL - DAG

Koppenol (opgewekt) en Lepel (met tegenzin) lopen naar BroMo, de grootste winkel van de stad. Koppenol staat stil voor het imposante gebouw, kijkt omhoog en lacht wellustig. Hier moet ze zijn.

Koppenol duwt haar kapsel in model, trekt haar kleren goed, ze is er klaar voor. Als een vorstin betreedt ze de winkel.

Ze mist iets, kijkt om. Lepel. Hij wil niet naar binnen, treuzelt.

KOPPENOL

Wat nou weer?

Koppenol heeft geen tijd voor gezeur, ze trekt aan Lepel.

KOPPENOL

Jij gaat vandaag eens extra je best
doen.

Lepel rukt zich los, dan loopt hij liever zelf.

24 INT - WINKEL - DAG

De BroMo (Broer's Mode) is een winkel propvol kleren. De hele stad koopt hier. Koppenol graait gretig door de rekken en haalt alles waar een knoop aan zit er tussenuit. De maat kan haar niet schelen, maar hoe meer knopen hoe beter. Lepel sleurt ze met zich mee. Hij haat het.

Alles wat Koppenol uitzoekt, moet Lepel voor haar vasthouden. Een steeds grotere stapel kleren draagt het kleine jongetje. Hij valt bijna om onder het gewicht.

Lepel is blij als Koppenol gaat passen. Koppenol dringt voor bij de kleedkamers, neemt de kleren van Lepel over en verdwijnt in een hokje. Het gordijn zwaait weer open.

KOPPENOL

(pissig)

Wat sta jij hier te staan? Zijn de rekken leeg? Nee? Nou dan! Aan het werk, big.

Koppenol doet het gordijn dicht. Lepel loopt met tegenzin weg.

25 INT - WINKEL - PASKAMER - DAG

Koppenol gedraagt zich even als een echte klant. Ze trekt haar kleren uit om te kunnen passen. Maar ze past niks, ze heeft wel iets beters te doen.

Ze trekt en snijdt alle knopen af van de kledingstukken die ze bij zich heeft.

26 INT - BIJ DE KASSA/WINKEL - DAG

Lepel draalt bij de kassa. Zachtjes telt hij de bedragen op die de kassier, EVERT DE RIJK, aanslaat. Eerder dan Evert weet Lepel het totaalbedrag.

LEPEL

98,75.

Evert kijkt op van de kassa.

Een grote vriendelijke verkoper, MAX, loopt langs. Hij blijft staan om te horen of Lepel het goed heeft.

EVERT

(tegen de klant)

98,75.

Lepel lacht. Evert voelt zich vernederd.

EVERT (CONT'D)

Hé, ga ergens anders spelen.

De klant, een aardige mevrouw met een dochtertje, betaalt. Evert duikt onder de toonbank en pakt een met helium gevulde ballon voor het meisje.

EVERT (CONT'D)

Kijk eens.

Lepel kan zijn ogen niet van de ballon afhouden. (Heel even wordt de ballon van het meisje de ballon van Lepels ouders...)

Het meisje laat het touwtje los, de ballon stijgt op. Razendsnel slingert Lepel zijn tas weg, hij klimt op de toonbank, springt naar het touwtje en vangt de ballon.

Lepel springt van de toonbank af, vast van plan de ballon zelf te houden. De moeder van het meisje vangt Lepel op. Ze lacht vriendelijk:

MOEDER

Dat is lief van je. Dank je wel!

Nu durft Lepel niet meer weg te lopen. Hij aarzelt en geeft de ballon terug aan het meisje. De moeder aait Lepel over zijn bol. Het is een gebaar dat hij niet kent. Hij doet zijn ogen dicht, haalt diep adem. Méér, méér wil hij!

Als hij zijn ogen weer opent, lopen de moeder en haar dochtertje weg. Lepel kijkt ze na. Dan ziet hij dat er meer ballonnen achter de kassa liggen.

LEPEL

(bescheiden)

... Mag ik alstublieft ook een ballon?

Evert kijkt op.

EVERT

Ja.

Als je een jurk koopt uit de kindercollectie.

Nee dus. Lepel is teleurgesteld.

LEPEL

Maar -

Nee, knikt de kassier kordaat. Geen maar.

KOPPENOL (O.S.)

Lé-pèl!

Lepel schrikt. Gauw pakt hij zomaar een broek uit de rekken en rent terug naar de paskamers.

28

INT - WINKEL - (BIJ DE) PASKAMER - DAG

Lepel kijkt onder de gordijnen van de paskamers door. Eén pashokje puilt uit, de vloer ligt bezaaid met kleren en hangertjes.

Hij gaat naar binnen. Het is een chaos in het hokje, overal kleren. Koppenol staat nog steeds in haar ondergoed.

Lepel houdt braaf de plastic tas open voor Koppenol, die er een paar handen knopen in stort. Dan pakt ze de broek af en bekijkt hem kritisch: welgeteld één knoop. Rukt hem er meteen af.

KOPPENOL

Is dit alles? Moeten wij hier van
leven?

Ze propt de ontknoopte kleren in Lepels armen, met de
hangertjes erbij.

KOPPENOL

Terughangen en nieuw halen. En
opschieten.

Ze gooit Lepel het hokje uit.

29

INT - WINKEL - DAG

Lepel hangt de kleren zo netjes mogelijk terug in de rekken.
Hij is bang om betrappt te worden want alle jassen, jurken en
rokken missen knopen.

Hij is net klaar met de laatste jas als Max achter hem staat.
Lepel schrikt betrappt. Hij houdt de plastic tas met knopen
achter zijn rug.

MAX

Hier. Goed vasthouden.

Max drukt Lepel in het voorbijgaan een touwtje in de hand.
Verbaasd kijkt Lepel langs het touwtje omhoog. Hij kan zijn
ogen niet geloven. Aan het touwtje danst een vrolijke ballon.

Lepel wil Max bedanken, maar die is al weg.

KOPPENOL

Lé-pèl! Lepel!!

De klanten in de zaak kijken geërgerd om wie er zo schrill
schreeuwt. En wat een gekke naam. Lepel graait een paar
jurkjes uit het rek en rent naar zijn oma.

Binnen in het pashokje ziet Koppenol tot haar verbazing een
ballon boven het gordijn uitkomen. Ze denkt even na. Opent
het gordijn.

KOPPENOL

Lepel...?

Lepel schrikt als hij ziet hoe Koppenol naar de ballon kijkt,
stopt 'm achter zijn rug. Geeft haar snel de jurkjes en wil
weg.

KOPPENOL (CONT'D)

Wat heb je daar?

Koppenol staat in haar ondergoed. Ze wijst naar de ballon
achter Lepels rug.

KOPPENOL (CONT'D)

Hoe kom je aan die onzin?

Koppenol wil de ballon afpakken, maar Lepel rent weg. Hij trekt de ballon mee. Koppenol gaat achter hem aan in haar ondergoed. De klanten kijken raar op van de schaars geklede dame.

De ballon verraadt waar Lepel is. Koppenol heeft hem bijna te pakken. Lepel duikt weg onder een kledingrek. Koppenol sluipt naar hem toe.

En dan staat Max plots voor haar. Met zijn imposante postuur verspert hij de weg. Hij is niet boos maar wel duidelijk:

MAX

Ik moet u verzoeken onmiddellijk
iets aan te trekken.

Max staart naar het ondergoed van Koppenol, die het niks kan schelen hoe ze erbij loopt. Ze wil hem opzij duwen, maar Max blijft standvastig staan.

Lepel ziet zijn kans waar, hij schiet een klapdeur door. Verboden Toegang voor Onbevoegden staat er op, maar Lepel heeft geen tijd om te lezen.

INTERCOM

Ding dong...

Wij maken onze klanten erop attent dat onze winkel over vijf minuten gaat sluiten.

De deur klapt dicht, Lepel is weg.

30

INT - WINKEL - MAGAZIJN - DAG

Lepel verstopt zich hijgend achter een stapel dozen. Hier zit hij veilig. Hij merkt niet dat zijn ballon boven de dozen uitsteekt.

Lepel merkt ook niet dat aan de andere kant van het magazijn de bazin van de winkel, juffrouw BROER, aan het werk is. Er zijn stoere tropenpakken binnengekomen. Broer bekijkt ze geïnteresseerd, voelt hoe sterk de stof is.

Lepel hoort de klapdeuren. Kijkt om het hoekje van zijn schuilplaats: Max komt het magazijn binnen met een bloesje en een jurkje. Hij staat stil als hij Broer in de verte ziet. Max, die in stilte verliefd is op Broer, komt verlegen dichterbij. Broer hoort hem. Ze kijkt vragend op.

MAX

...Het is weer raak.

BROER

Knopen?

Ja knikt Max. Knopen. Hij laat zien dat alle knopen van het bloesje af zijn. Broer zucht.

BROER

Geef maar hier. Dit kan echt niet langer.

Lepel hoort het gesprek, hij kijkt naar de knopentas.

Max kijkt in Lepels richting, ziet de ballon boven een doos uitsteken.

BROER

Max? Anders nog iets?

Max kijkt naar de ballon. Gaat er zo voor staan dat Broer hem niet kan zien. Knikt nee. Broer loopt weg.

Max kruipt op de grond achter de doos. Lepel schrikt zich rot, verbergt de knopentas. Maar Max komt niet voor de tas, hij trekt de ballon naar beneden, zodat Lepel zichzelf niet meer verraad.

MAX

Zo zien ze je Lepel. Het is hier verboden voor klanten.

Max geeft de ballon terug. Lepel begrijpt dat hij van Max niks te vrezen heeft.

LEPEL

Hoe weet je dat ik Lepel heet?

Max lacht.

MAX

Wie weet dat nou niet?

Hij luistert: hoog boven alles uit klinkt in de winkel de stem van Koppenol, die Lepel roept. Schril als altijd. Lepel krimpt in elkaar.

MAX (CONT'D)

Je hoort het niet vaak, Lepel. Als naam dan. Wel natuurlijk schoenlepel of soeplepel, dat weer wel.

LEPEL

Sommige kinderen heten Roos of Peer en ik heet Lepel. M'n oma zegt dat het een goeie Hollandse naam is.

Winkelmeisjes komen door de klapdeuren. Ze laten elkaar zien wat ze in de rekken zijn tegengekomen: jurken en vesten en jassen en bloesjes - en overal missen knopen. Ze gaan ermee naar het kantoortje van Broer.

MAX

Ik moet weer verder. We hebben wat problemen.

Hij laat Lepel alleen, gaat achter de meisjes aan. Lepel koestert zijn ballon.

31 INT WINKEL - KANTOORTJE BROER - DAG

In het kantoor van Broer hangt een groot affiche met een jeep in een oerwoud erop. De Tiger Trophy, voor wie durft staat er in grote letters.

De winkelmeisjes en Broer buigen zich over de ontknoopte kledingstukken. Ze zijn verontwaardigd, praten door elkaar.

WINKELMEISJE

Het is een ziekte. Wie doet nou
zoiets?

Max komt binnen. Broer neemt het woord, iedereen luistert.

BROER

Het is nu de vijfde keer en we
kunnen echt niet meer volhouden dat
het toeval is of een ongelukje. Dit
is doelbewuste vernieling. Ik ga
hier werk van maken.

MAX

(hoopvol)
Als ik kan helpen...

BROER

Iedereen kan helpen door nog beter
op te letten dan je al deed.

Het kantoor stroomt leeg. Max blijft als laatste achter.

BROER

Nog iets, Max?

Ja - hij is verliefd. Nee - knikt hij en gaat gauw weg.

32 INT WINKEL - MAGAZIJN - DAG

De winkelmeisjes komen kwebbelend het kantoor uit en vertrekken door de achterdeur van het magazijn naar buiten.

Lepel trekt zijn ballon gauw terug. Hij wacht tot de kust veilig is en rent met de ballon en de plastic tas naar de klapdeuren.

33 INT - WINKEL/MAGAZIJN - DAG / EXT - STRAAT - DAG

Lepel rent door de winkel naar een uitgang. Hij duwt tegen de deur - dicht. Dan naar een andere uitgang. Ook dicht.

Buiten op straat staat oma Koppenol. Haar gezicht is bijna groen.

KOPPENOL
 (hysterisch)
 Lépèl! Kom hierrrr!
 Ik breek je benen! Lééepèl!

Besluiteloos doet Lepel een paar passen achteruit. Hij zorgt ervoor dat Koppenol hem niet ziet. Ordinair schreeuwend loopt Koppenol heen en weer. Voorbijgangers gaan met een grote boog om haar heen.

Lepel ziet dat Koppenol langs de etalages naar de achterkant van de winkel loopt. Hij hoort haar geschreeuw nu van een andere kant komen, uit het magazijn.

Lepel kijkt door een kier van de klapdeuren. Ziet dat Koppenol bij de personeelsuitgang staat. Ze trapt tegen de gesloten deur.

KOPPENOL (CONT'D)
 Doe open! Open doen!

Lepel gaat terug de winkel in. Zoekend kijkt hij om zich heen, ziet een raam. Rent. Het raam zit te hoog.

Lepel sleept de bak met bikini's tot onder het raam. Klimt er op. Nu kan hij erbij. Lepel probeert het raam te openen. Dat lukt niet. Zachtjes zegt hij de tafel van 19 op, als een soort bezwering.

LEPEL
 Vijftien keer negentien is
 tweehonderdvijfentachtig.

Zestien keer negentien is driehonderdvier. Zeventien keer...

Hij duwt, bonst, slaat tegen het glas met de knopentas. Eindelijk breekt het raam. Grote opluchting bij Lepel. Hij springt op het kozijn.

Maar voor hij naar buiten kan klimmen klinkt er een angstaanjagend geratel. Rolluiken zakken als tralies voor de ramen en voor de etalages. Het is of hij in een gevangenis zit. Opgesloten.

34 INT - WINKEL - DAG

Het licht in de winkel gaat uit. Etalagepoppen worden dreigende figuren, de rekken vol kleren maken zwarte schaduwen. Lepel hoort geluiden die hij niet kan thuisbrengen. Loopt er iemand? Hij ziet niemand.

Lepel is bang.

Hij doet zijn best om niet te huilen. Hier staat hij dan, helemaal alleen, opgesloten in een winkel waar hij een hekel aan heeft.

Dan, plots, wordt er in de lucht tegen zijn ballon getrapt. Boven Lepels hoofd schommelt een meisje op het bord 'Nu Nog Voordeliger'. Het is PLEUN (12). Ze trapt nog een keer. Lepel trekt de ballon kwaad naar beneden.

LEPEL

Afblijven! Zo gaat-ie kapot.

Het meisje vindt het leuk dat hij kwaad wordt, echoot pesterig:

PLEUN

Oh m'n ballonnetje gaat kapot...!

Lepel kijkt Pleun vuil aan. Dan loopt hij beledigd weg. Buiten rammelt Koppenol aan de luiken. Ze schreeuwt.

KOPPENOL

Lépèl! Lépèllrrr!

PLEUN

Le-pel!

Pleun zegt Lepels naam eens lekker nadrukkelijk. Lepel staat verscholen achter een etalagepop. Bedenkt zich dan, hij heeft Pleun nodig. Komt te voorschijn.

LEPEL

Ik wil naar buiten. Snel. Laat me hier uit. Ik moet eerder thuis zijn dan zij.

Pleun hoort iets. Klakkende hakken. De klapdeuren zwaaien open. Er komt iemand aan. Ze reageert snel, bukt en pakt Lepels arm. Lepel denkt dat ze zijn ballon wil pakken.

LEPEL (CONT'D)

Blijf af!

Maar Pleun hoeft de ballon niet. Ze trekt aan Lepel, slingert hem mee.

PLEUN

(zachtjes)

Ssst. Kom hier. Gauw.

Voordat hij het in de gaten heeft trekt Pleun Lepel omhoog en zitten ze samen op 'Nu nóg voordeliger'. Lepel wil iets zeggen. Hij is kwaad. Pleun houdt hem stevig vast, Lepel kan niet weg.

PLEUN (CONT'D)

Ssst. Benen in.

Broer loopt zachtjes zingend door de zaak. Ze trekt de mouw van de paspop recht en zet de roltrappen stil. Broer werkt snel en efficiënt haar rondje af.

PLEUN (CONT'D)
 (fluistert)
 Kop houen! Dat is Broer.
 Die is de baas.

Lepel wil iets roepen. Pleun legt net op tijd haar hand voor zijn mond.

Broer kijkt om zich heen. Als ze ziet dat ze alleen is, pakt ze een tropenpak uit het rek. Past snel het jasje. Zet een helm op en kijkt keurend in de spiegel. Houdt de kleren aan. Broer gaat door de klapdeuren de winkel weer uit.

Lepel worstelt zich los uit Pleuns greep. Hij springt naar beneden en rent met zijn ballon achter Broer aan. Hij wil Broer roepen, maar Pleun slaat net op tijd een trui over zijn gezicht, het geluid wordt gesmoord. Pleun heeft Lepel gevangen, trekt hem in een wurggreep onder een rek.

Broer verdwijnt door de klapdeuren.

PLEUN (CONT'D)
 (fluistert)
 Hier blijven en kop houen!

LEPEL
 Laat me los!

Ze vechten. Lepels ballon knapt. Uit blinde woede schopt hij in het wilde weg. De strijd wordt nu vals. Pleun is groter en gaat boven op hem zitten, neemt Lepel in de houdgreep tot-ie bijna stikt. Luistert naar geluiden uit het magazijn. Hoort de grote deur dichtslaan. Een auto start met veel gas.

PLEUN
 Ze is weg.

Pleun laat Lepel los.

PLEUN (CONT'D)
 Broer mag niet weten dat ik hier woon.

Lepel pakt de kapotte ballon van de vloer. Denkt na.

LEPEL
 ... Wóón jij hier?
 Waar zijn dan je ouders?

PLEUN
 Ik heb geen ouders.

LEPEL
 Tuurlijk wel. Iedereen heeft ouders.

PLEUN
 Ik niet.

Ze wil het er niet over hebben. Loopt naar een raam, kijkt naar Koppenol, die buiten op de stoep ligt. Lepels oma schudt en trilt alsof ze een epileptische aanval heeft. Pleun luistert naar de dreigende taal van Koppenol, ze kan haar niet verstaan. Lepel kijkt nu ook.

LEPEL
(dringend)
Ik moet weg.

En dan ziet Koppenol Lepel met de kapotte ballon en de tas vol knopen staan in de winkel. Eén moment kijken ze elkaar aan.

Lepel duikt weg.

LEPEL
Ik moet naar huis. Ik heb het nog druk.

PLEUN
Waarmee?

LEPEL
Met dingen. Laat me eruit.

Hij kijkt om een hoekje naar de hysterische Koppenol buiten.

PLEUN
Morgenochtend om 9 uur. Dan kun je eruit.

Lepel kijkt Pleun aan. Paniek in zijn ogen.

PLEUN
Laat 'r toch. Ze houdt vanzelf wel op.
...
Het komt eigenlijk heel goed uit dat je er bent want eh -

Pleun verzint iets.

PLEUN
Ik ben jarig.
Ik ben jarig en jij mag op mijn feestje komen.

Lepel kijkt verbaasd op. Hij? Op een feestje?

36 INT WINKEL - KOFFIECORNER - NACHT

Lepel kijkt van boven uit een raam en ziet dat Koppenol woedend aftaait.

PLEUN
Appel of aardbeientaart?

LEPEL

Geen appel. Ik hou niet van appels.

Pleun pakt de twee grote stukken taart uit de koeling. Als een volleerde ober bedient ze Lepel die aan de bar gaat zitten.

LEPEL

Nou gefeliciteerd eh - ?

PLEUN

Pleun.

Lepel eet gretig, dit krijgt hij thuis niet. Pleun zet een gezellig muziekje op.

PLEUN

Leuk dat je gekomen bent. Wat wil je drinken?

Lepel geeft geen antwoord, hij denkt na. Pleun tapt twee volle glazen cola.

LEPEL

Drieënvijftig.

Pleun begrijpt niet goed waar Lepel het over heeft. Geeft Lepel cola.

LEPEL

Drieënvijftig. Voor jou, voor je verjaardag.

Pleun moet er verlegen om lachen.

LEPEL

Vind je 'm mooi?

Pleun knikt ja.

LEPEL

Heb je 'm nog niet? Je mag 'm ruilen.

PLEUN

Nee. Ik hou 'm. Ik vind 't een mooi cadeau.

LEPEL

't Is oneven...

PLEUN

Ik hou van oneven...

Pleun heeft een brok in haar keel. Weg bazigheid.

Lepel weet niet zo goed wat hij zo met haar aan moet. Hij neemt een grote slok cola en gorgelt ermee in zijn keel, in de hoop Pleun op te vrolijken.

PLEUN

't Is even wennen. Ik heb nog nooit een cadeautje gehad.

Lepel slikt zijn drinken door, hij is er stil van.

37 INT - WINKEL - NACHT

Lachen en gillen.

Pleun en Lepel apekooien vrolijk achter elkaar aan door de winkel. Ze mogen de vloer niet aanraken.

Pleun is er goed in, Lepel nog niet zo.

38 INT - WINKEL -NACHT

Op Pleuns neus zit een luciferdoosje. Met haar handen op haar rug schuift ze het op Lepels neus, loopt om Lepel heen (alsof ze het volgende kind in de rij is) en nu moet Lepel het op haar neus schuiven. En dan Pleun weer, enzovoort. Het gaat eerst langzaam, dan steeds sneller.

PLEUN

Wat doen jullie eigenlijk met al die knopen?

LEPEL

(onschuldig)
Knopen?

Hij ziet dat Pleun zich niet voor de gek laat houden.

LEPEL

Hoe weet je dat?

PLEUN

Ik woon hier, ik weet alles. Ik zie je zo vaak met die gekke moeder van je.

LEPEL

Dat is mijn moeder niet! Dat is mijn oma.

Mijn moeder is niet gek.

PLEUN

Ken ik je moeder ook?
Hoe ziet ze er uit?

LEPEL

Nou - eh.
Leuk.

(MORE)

LEPEL (cont'd)

Enne - lief.
 En. Blond denk ik. Misschien wel
 met krullen. Of een paardestaart of
 zo.

PLEUN

Je weet toch wel hoe je móeder d'r
 uit ziet?

LEPEL

Niet precies. Ze is op wereldreis
 met m'n vader. In een luchtballon.

PLEUN

Hoelang zijn ze al weg?

Lepel kijkt weg.

LEPEL

Lang.

...
 Zó lang dat ik eigenlijk niet meer
 weet hoe ze eruit zien.

Het luciferdoosje valt van zijn neus.

40 INT WINKEL - MAGAZIJN - NACHT

Pleun loopt geblinddoekt achter Lepel aan het magazijn in.

PLEUN

Lepel?

Lepel telt de prijzen van bloesjes en jurken op. De prijzen
 staan op het rek: Nú Voor 19,90, Nú Voor 32,50, enzovoort.

LEPEL

Negentiennegentig,
 vierendertigzestig,
 achtenzeventigtien...

Lepel ziet iets. Houdt zijn mond.

PLEUN

Lepel?

Lepel!

Je moet wel wat zeggen anders kan
 ik je niet vinden.

Lepel kijkt omhoog. Boven in het magazijn staat een raampje
 op een kier. Hij klimt voorzichtig in een stelling.

PLEUN

Lepel!

Pleun rukt verontwaardigd haar blinddoek af.

PLEUN
Wat ga je doen?

LEPEL
...Naar buiten.

PLEUN
Dat kan niet! Ik ben jarig! Het feestje is nog niet afgelopen! Het is met slapen. Je kunt niet zomaar weggaan!

Lepel klimt verder.

LEPEL
Je hebt gelogen. Dat raam kan open, ik ga naar huis.

PLEUN
Naar huis?!

Nee hè! Je bent niet lekker!

Je gaat toch niet terug naar die knopenteef?

Lepel?!

Lepel antwoordt niet. Hij klimt verder omhoog.

PLEUN
Lepel?!

41 ...

Je hoeft nóóit meer op mijn verjaardag te komen! Nooit meer!

Ga maar gauw naar huis! Lekker met je knopen spelen! Donder maar op!

Geen reactie. Lepel klimt verder. Twijfelt even. Moet hij blijven? Hij is vlak bij het raam. Zonder veel moeite krijgt hij het open.

LEPEL
... Bedankt voor het feestje en nog een fijne verjaardag.

Pleun trapt kwaad tegen de klapdeuren en loopt weg, de winkel in.

Lepel kijkt Pleun na. Dan klimt hij in het raamkozijn. Opent het raam.

Pleun stampst terug het magazijn in:

PLEUN
(woedend)
En doe de groeten aan je oma!

En weg is ze weer.

Lepel blijft zitten in het kozijn.

Hij denkt na.

Kijkt naar buiten. Achter het magazijn is het pikkedonker.

Hij kijkt naar binnen. De klapdeuren waardoor Pleun verdween
zwiepen nog na.

Dan neemt hij een beslissing. Klimt terug naar binnen en naar
beneden, het magazijn in.

42 INT - WINKEL - NACHT

Aarzelend gaat Lepel de klapdeuren door, de winkel in.

LEPEL
Pleun...?

Het is stil in de winkel. Geen Pleun.

LEPEL
Pleun?

Voorzichtig loopt hij langs de rekken en schappen, op zoek
naar Pleun. Het lijkt een nachtmerrie, alsof hij alleen op de
wereld is.

En dan, wanneer hij langs het rek met de truien loopt, komt
Pleun als een duveltje uit een doosje te voorschijn en pakt
ze Lepel van achteren vast.

Lepel schrikt eerst en wordt dan woedend. Hij trekt aan
Pleuns haren, slaat, stompt, schreeuwt. Alsof al zijn
verdriet en angst er nu uitkomen.

Net zo plots als hij begon, stopt hij met vechten. Hij is
doodmoe. Hijgt en bibbert. Haalt adem. Probeert 'gewoon' te
doen.

LEPEL
... Ik wou alleen maar even zeggen
dat ik blijf -

Pleun vindt het geweldig nieuws.

LEPEL
- tot mijn ouders terug zijn.

Lepel lacht verlegen.

43 INT - SLAAPHOL WINKEL - NACHT

Hoog achter in een grote kast vol kriebeltruien heeft Pleun
een knus slaaphol. Ze maakt een bed voor Lepel klaar.

Pakt drie truien en stopt ze in een overhemd. Ze schudt het kussen op.

Lepel gooit de tas met knopen eerst en klimt dan in het hol. Hij heeft zijn schoenen uit.

PLEUN (CONT'D)
Waar zijn je schoenen?

LEPEL
Daar.

Hij wijst naar de grond voor de kast. Pleun springt meteen naar buiten en pakt Lepels schoenen.

PLEUN
Nooit iets in de winkel laten
liggen!

Lepel voelt zich even heel klein en dom.

PLEUN
's Nachts kun je doen wat je wil.

Maar als de winkel open is, moet je stil zijn. Daarom slaap ik overdag.

Hij kruipt onder de warme dekenjas. Zijn hoofd zakt weg in het grote kussen. Pleun gaat in haar eigen bed liggen.

Stilte. Lepel telt zachtjes de prijskaartjes van de truien waarachter hij ligt op. Dan:

LEPEL
...Hoe oud ben je eigenlijk
geworden?

PLEUN
Weet ik niet.
Ik ben de tel kwijt.

LEPEL
(ongelovig)
Eén jaar optellen, dat kan je toch
wel?

Pleun haalt haar schouders op.

PLEUN
Ik weet niet meer waar ik gebleven
ben.

LEPEL
Dat moet je aan je moeder vragen.
Die weet wel hoe oud je wordt.

PLEUN

Die weet het wel, maar die wil het niet zeggen.

LEPEL

...En je vader?

PLEUN

Die wil het wel zeggen maar die weet het niet.
En nu ben ik gewoon jarig als ik er zin in heb.

Pleun probeert onverschillig te klinken.

LEPEL

Zie je wel dat je ouders hebt!

Pleun draait zich om en gaat slapen.

44 INT SCHOOL - GANG - DAG

De schoolbel gaat.

De meesters en juffen van Lepels school lopen door de gang hun kinderen tegemoet. Meester Bijts, die het kleinste is, heeft het hoogste woord. Pratend propt hij snel een boterham naar binnen.

BIJTS

Maar dit jaar gaan we winnen! Ik weet het zeker, er is geen twijfel mogelijk, die bokaal is voor ons.

COLLEGA

Dat zei je vorig jaar ook.

BIJTS

Dit jaar worden mijn inspanningen eindelijk beloond, let maar op. Het is een hele klus, dat geef ik toe, om die kinderen een beetje op niveau te krijgen, maar het is je vak hè.
Die bokaal is voor ons.

De collega's van Bijts zijn niet onder de indruk. Kinderen rennen door de gangen, ieder gaat naar zijn eigen lokaal.

45 SCHOOL - KLAS/GANG - DAG

Meester Bijts loopt door zijn klas en geeft kinderen een beurt.

BIJTS

... met drieëndertig centimeter per uur, in hoeveel tijd is deze slak van A naar B? Marijntje?

(MORE)

BIJTS (cont'd)

Angelique?
Mimoun?

Niemand weet het antwoord. Bijts maakt zich er al niet meer druk om. Opgewekt:

BIJTS (CONT'D)

Lepel. Kom maar voor de klas.

Bijts draait zich om. Lepel zit niet op zijn plaats. Hij kijkt rond, waar is Lepel?

BIJTS (CONT'D)

Waar is Lepel?
Lepel!

Zoekend loopt Bijts door de klas, Lepel is er echt niet. Hij kijkt de kinderen streng aan. Praat langzaam en duidelijk, alsof hij het tegen een klas kleuters heeft.

BIJTS (CONT'D)

Waar-is-Lepel?

Bijts doet alsof het een som is, geeft beurten.

BIJTS (CONT'D)

Marijntje?
Angelique?
Mimoun? Waar-is-Lepel?

46 INT WINKEL - SLAAPHOL - DAG

Lepel ligt te slapen achter de truien, lekker tegen Pleun aan. Het personeel komt de winkel binnen, vult de vakken bij en neemt zijn plaatsen in.

Max ruimt de truien die rommelig in de kast liggen netjes op. Hij gaat op zijn tenen staan en dekt Pleun lekker toe. En ziet dan ook Lepel liggen. Aan Pleun is Max gewend, maar Lepel is een verrassing.

Pleun wordt slaperig wakker, kijkt in het verbaasde gezicht van Max.

PLEUN

(over Lepel)

Hij wou niet meer naar zijn oma.
Hij blijft hier tot zijn ouders terugkomen. Die zitten in een luchtballon.

Max knikt begrijpend. Pleun slaapt weer verder. Een trui kriebelt in Lepels gezicht. Max pakt hem zachtjes weg. Hij stopt Lepel lekker onder.

Broer komt de zaak binnen. Max draait zich snel af van de kast. Telkens als hij haar ziet, straalt Max. Vriendelijk groet Broer haar personeel.

MAX

Goedemorgen... Lekker geslapen?

Broer hoort het al niet meer, ze heeft het altijd druk. Ze opent de winkeldeuren. De eerste klant is oma Koppenol.

Vastbesloten haar kleinzoon terug te vinden, stevent ze de winkel binnen. Max houdt haar scherp in de gaten. Speurend loopt Koppenol de paden door, kijkt onder rekken, tussen jassen en japonnen. Koppenol overlegt met Evert bij de kassa.

KOPPENOL

... blond haar blauwe ogen, zo groot ongeveer.

EVERT

... Kannie rekenen?

Koppenol denkt even na.

KOPPENOL

Daar vraag je me wat.

Koppenol gooit de gordijnen van paskamers wijd open. De halfgeklede klanten geven om de beurt een gilletteje.

47

INT WINKEL - SLAAPHOL - DAG

Lepel wordt wakker van de intercom:

INTERCOM

Er wordt een blond jongetje vermist dat gekleed gaat in een geruite broek en een gebloemde bloes...

Lepel heeft een geruite broek en gebloemde bloes aan.

INTERCOM (CONT'D)

Het kind luistert naar de naam Lepel...

Er gaat gelach door de zaak als de klanten Lepels naam horen. Lepel trekt zijn schoenen aan en draait zich om naar Pleun.

LEPEL

Pleun! Mijn ouders...?!

INTERCOM

... De eerlijke vinder wordt vriendelijk verzocht Lepel af te leveren bij de klantenservice eerste etage.

Lepel wil de truien opzij duwen en naar buiten springen. Pleun houdt hem tegen.

PLEUN

Dat zijn niet je ouders.

Kijk.

Pleun wijst op Koppenol, die gevaarlijk dicht in de buurt van de kast komt. Koppenol is getergd. Ze heeft een hondenriem bij zich waarmee ze dreigend op de rekken slaat.

KOPPENOL
Le-pel! Hierrr.

Lepel schrikt zich lam.

Koppenol gooit een stapel truien van de onderste plank. Dan neemt ze de tweede plank. Bijna is ze bij Lepel en Pleun.

En dan tikt Max op haar schouder. Koppenol draait zich om.

MAX
(vriendelijk)
Wilt u voorzichtig zijn met de
nieuwe collectie?

Max pakt een trui van de grond en gaat met zijn volle omvang strategisch voor de kast staan. Koppenol kan niet zien wat er achter zijn rug gebeurt.

Max glimlacht naar Koppenol, en loopt weg. Koppenols argwaan is gewekt, ze klimt in de kast en duwt de truien weg. De plank is leeg.

48 INT - WINKEL - DAG

Pleun en Lepel (met de knopentas) sluipen door de winkel. De twee kijken om zich heen en sprinten dan in één keer naar de uitgang.

Nog net op tijd, vlak voor de deur, grijpt Pleun Lepel vast. Koppenol staat bij de deur en controleert nauwgezet wie de winkel verlaten. Pleun trekt Lepel de etalage in. Doodstil spelen de kinderen etalagepop. Pleun duwt een petje van een etalagekind op Lepels hoofd.

Broer komt naar Koppenol.

BROER
We hebben hem niet gevonden, het
spijt me voor u. Zal ik Gevonden
Voorwerpen bellen?

KOPPENOL
Gevonden Voorwerpen?

BROER
Het politiebureau.

KOPPENOL
(schrikt)
Geen politie!
(MORE)

KOPPENOL (cont'd)

Die blijft hier buiten.

Eh - Lepel houdt niet van politie.

BROER

Het spijt me, hij is hier niet.

Ze houdt de deur voor Koppenol open. Koppenol gaat met tegenzin naar buiten.

BROER (CONT'D)

Lepel. Die naam die hoor je niet vaak.

Broer loopt weg. De zaak is afgedaan.

Buiten blijft Koppenol vertwijfeld staan. Ze kijkt in de etalage, ziet een etalagepop: Lepel met de knopentas! Ze bonst tegen het glas en begint onaangenaam hard te schreeuwen.

KOPPENOL (CONT'D)

Kom er maar uit! Kom maar hierr!

Of moet ik je halen?

Lepel beweegt niet. Koppenol rent de winkel in, klimt in de etalage, pakt direct de tas af en sleurt Lepel aan zijn arm mee. Poppen vallen om, reclamemateriaal gaat kapot, het is een puinhoop maar het kan Koppenol niet schelen.

Koppenol springt uit de etalage. Ze schudt Lepel door elkaar. Pas nu ziet ze dat ze een etalagepop vast heeft, met Lepels kleren aan. Ze laat de pop op de grond vallen. Loert om zich heen. En ziet Lepel door de klapdeuren naar het magazijn verdwijnen. Hij draagt de kleren van de etalagepop.

Broer, die op de chaos afkomt, wordt door Koppenol opzij geduwd. Koppenol rent achter Lepel aan.

Bij de klapdeuren botst ze tegen Max op. Van schrik laat Koppenol haar tas vallen.

MAX

Het is hier verboden voor klanten.

De knopen springen alle kanten op over de grond.

Max is perplex. Eén moment kijken Max en Koppenol elkaar aan - en dan rent Lepels oma weg, zo hard en vals als ze kan. Ze duwt iedereen om die in de weg staat.

Max rent achter Koppenol aan, maar ze is te gewiekst. Koppenol kijkt nog één keertje om en verdwijnt naar buiten.

De kinderen durven de winkel weer in.

Broer komt naar Max, die meteen begint te blozen. De kinderen luisteren hun gesprek af:

BROER

Goed werk Max, gefeliciteerd.
Wedden dat we geen knoop meer
kwijtraken? Die vrouw komt mijn
zaak niet meer in.

Pleun geeft Lepel een harde enthousiaste duw. Lepel is van Koppenol af! Lepel juicht als een voetballer na een winnend doelpunt.

Max drinkt Broers woorden, hij kijkt haar smoorverliefd aan. Pleun en Lepel moeten om hem lachen.

BROER

... Als ik jou toch niet had Max.
Was iedereen maar zo begaan met de
zaak en zo beleefd en bevlogen.

Pleun gebaart Max dat hij iets terug moet zeggen. Max wil wel, maar hij weet niet wat. Hij staat te stuntelen - en dat is meteen het einde van het gesprek.

BROER

Nou - eh. Dan moesten we maar weer
eens aan het werk he.

Ja, knikt Max, bijna opgelucht.

Broer loopt weg. Max kijkt haar dromerig na. Dan gaat hij strategisch voor de kast staan, zodat de kinderen er ongezien in kunnen klimmen. Pleun is het snelst, Lepel doet er wat langer over. Max helpt Lepel met een zetje. Snel trekt hij de prijskaartjes van Lepels kleren.

MAX

Dat slaapt vast een stuk lekkerder,
zonder oma.

Lepel klimt in de kast. De kinderen kruipen lekker in bed.

49

INT SCHOOL - KLAS - DAG

Bijts zit onderuitgezakt achter zijn lessenaar - hij voelt zich vreselijk. Voor de klas staat Marijntje, die knullig prevelend een som van het bord oplost, ze gebruikt haar vingers om getallen te onthouden.

MARIJNTJE

Vier opschrijven, drie onthouden...
Achtien en vier is - achttien en
vier is eh twee-en-twintig.

Bijts kan het niet aanhoren, hij zakt steeds verder onderuit.

De bel gaat. Bijts staat op en rent het lokaal uit. De kinderen blijven verbaasd achter.

50 EXT - SCHOOL -SCHOOLPLEIN - DAG

Meester Bijts zigzagt tussen kinderen door over het schoolplein naar zijn kleine fiat. Gooit een kleuter om.

BIJTS
Iedereen met z'n tengels van m'n
auto! AFBLIJVEN!

Hij jaagt alle kinderen weg die in de buurt van zijn auto staan, wrijft snel een denkbeeldig vuiltje van de lak en stapt in. Bonkend en stotend start hij de wagen en rijdt weg.

Voor het huis van Koppenol, schuin aan de overkant van de school, staat hij boven op zijn rem.

51 INT - HUIS KOPPENOL - WINKEL - DAG

Bijts komt de winkel van Koppenol binnen. Het is er chaos nu Lepel er niet is om op te ruimen. Bergen knopen, veel kleuren door elkaar. Een klant klaagt dat zijn overhemd nog niet klaar is. Een andere klant komt met een jurk van de BroMo waaraan alle knopen missen. Koppenol zoekt door de schappen maar kan de goeie kleur niet vinden. Alles ligt door elkaar.

Bijts wacht niet netjes op zijn beurt. Hij zwaait het rekenboek boven zijn hoofd.

BIJTS
Ik kom voor Lepel...

Even is Koppenol van slag, een heel kort moment.

KOPPENOL
Lepel is ziek.

BIJTS
Lepel is ziek. Des te beter.

Dan heeft hij alle tijd om te oefenen voor de Gouden Bokaal.

Bijts dringt tussen de klanten door naar achteren. Koppenol gooit de deur naar de woonkamer achter de winkel dicht.

BIJTS
Aauw.

Bijts heeft zijn voet tussen de deur.

KOPPENOL
Ssst! Lepel slaapt.

Koppenol probeert Bijts tegen te houden maar de meester staat al in de kamer. Hij struikelt over een paar rondslingerende schoenen.

Bijts ziet dat Lepel hier niet is, rent de trap op naar boven.

Gooit eerst de deur van de slaapkamer van Koppenol open, en dan die van Lepels kamer. Het bed is leeg. Bijts draait zich om, kijkt recht in het gezicht van Koppenol.

KOPPENOL (CONT'D)
Lepel zit in bad.

Hygiëne. Hygiëne is heel belangrijk voor de patiënt.

Bijts wil de deur van de badkamer opengooien. Bedenkt zich op het laatste moment.

BIJTS
Wilt u hem dit boek brengen? Het is dringend.

Koppenol glimlacht, pakt het boek aan. Ze gaat de badkamer binnen. Bijts ziet haar silhouet, hoort haar stem.

KOPPENOL
Kijk nou eens wat oma voor jou heeft. Kijk eens wat een gezellig boekje vol gezellige sommetjes. Goed oefenen Lepel, dan ben je gauw weer bi-ba-beter.

Bijts vertrouwt het niet. Hij opent de deur op een kier en kijkt naar binnen. Koppenol praat tegen een leeg bad.

Bijts gooit de deur open.

BIJTS
Lepel is niet ziek.

Koppenol schrikt. Herstelt zich snel, lacht fijntjes.

KOPPENOL
U hebt gelijk.
Lepel is niet ziek, Lepel is weg.

Nu schrikt Bijts.

BIJTS
Dat kan niet. Ik heb hem dringend nodig.

KOPPENOL
Anders ik wel. Wat is een knopenwinkel zonder kindervingers?

BIJTS
Hij moet terug.

KOPPENOL
We zijn het roerend eens.
Lepel moet terug en daar gaat u, meester Bijts, voor zorgen.

(MORE)

KOPPENOL (cont'd)

Ik zal u vertellen waar u hem kunt vinden.

Koppenol schatert.

52 INT WINKEL - SLAAPHOL - DAG

Lepel en Pleun liggen in bed, achter de truien. Lepel schiet rechtop. Pleun schrikt wakker. Kijkt meteen naar buiten of er onraad is.

PLEUN

Wat is er?

LEPEL

... Als m'n ouders terug zijn, hoe weten ze dan waar ik ben?

Lepel trekt snel zijn schoenen aan, kijkt of de kust veilig is en springt uit de kast. Actie!

Pleun volgt wat langzamer.

53 EXT WINKEL - DAK - DAG

Lepel en Pleun sjouwen met grote potten verf en kwasten over het dak van de winkel. Lepel heeft de leiding, hij wijst Pleun wat precies de bedoeling is en maakt grote stappen om iets uit te meten.

Dan schilderen de kinderen met lichtgevende verf manshoge letters op het dak.

Het is een serieus karwei, dat Lepel gedreven uitvoert. Pleun heeft niet zo veel zin.

PLEUN

Het is niet altijd leuk hoor, ouders. Ze kunnen verschrikkelijk zijn. Wat dacht je van een moeder die niet wil zeggen wanneer je jarig bent?

LEPEL

Dat zou mijn moeder nooit doen.

PLEUN

Dat weet je niet.

LEPEL

Dat weet ik wel.

PLEUN

Niet. Je weet helemaal niks van d'r. Helemaal niks. Je weet niet eens hoe ze d'r uit ziet.

Lepel stopt even met verven.

LEPEL

(vol overtuiging)

Mijn moeder is een lieve moeder die
mee gaat zwemmen en op zaterdag
pannenkoeken bakt. Zo'n moeder is
het.

Hij schildert weer fanatiek verder.

54 EXT - WINKEL - DAG

Het is vlak voor sluitingstijd.

De kleine auto van Bijts komt aanrijden bij de winkel. Bijts is geen goeie chauffeur, hij heeft moeite met parkeren.

Klanten komen naar buiten. Broer loopt gedecideerd haar rondje. Snel sluit ze de deuren, zet de muzak af en stopt de roltrappen.

Bijts ziet dat hij bijna te laat is, laat zijn auto scheef op de stoep staan. De rolluiken zakken naar beneden. Bijts duikt eronder door en rammelt aan de deur.

Het luik sluit achter hem, vóór hem is de deur dicht. Bijts zit in de val.

BIJTS

Heee! Help!

Hij rammelt aan het luik maar er is niemand die hem opmerkt.

55 INT WINKEL MAGAZIJN - DAG

Het winkelpersoneel gaat naar huis, groet elkaar vriendelijk. Broer ruimt binnen op en sluit af.

Max drentelt buiten bij zijn fietsje, rekt tijd. Nerveus wrijft hij zijn schoenen schoon aan zijn broekspijpen en trekt hij zijn stropdas strak.

Broer komt eraan, snel als altijd. Max haalt diep adem.

BROER

Prettige avond Max.

Max wil iets zeggen, iets belangrijks. Maar hij krijgt de kans niet van Broer, die vriendelijk naar hem lacht, in haar stoere jeep stapt en volgas wegrijdt.

Nu durft-ie wel:

MAX

Een 'n hele prettige avond en wat staat die kleur u goed en wat zou u ervan vinden als wij samen, u en ik met zijn tweetjes een keer, eh -

Max stopt met dromen, kijkt haar na. Mislukt. Wéér mislukt. Hij trekt teleurgesteld zijn stropdas los. Zucht.

56 WINKEL - DAK - DAG

Pleun zit op de rand van het dak te niksen, haar benen bungelen naar beneden. Lepel werkt fanatiek door. Zachtjes prevelt hij moeilijke sommen. Voor de lol.

Pleun zwaait met haar benen door de lucht. Haar schoen vliegt weg...

57 EXT WINKEL - MAGAZIJN - DAG

... en valt vlak bij Max op de grond.

PLEUN

(vanaf het dak)

Max!

Max reageert traag, pakt de schoen op en kijkt naar boven.

58 EXT - WINKEL - DAG

Een agent bekeurt de auto van Bijts. Bijts, die als een tosti gevangen zit, rammelt aan het rolluik om zijn aandacht te trekken.

BIJTS

Hier! Help! Die auto is van mij!

Hier -

Ik ben hier!...

Bijts heeft geleerd beleefd te zijn tegen het wettelijk gezag. Eindelijk hoort de agent hem. Hij komt rustig op hem afwandelen.

AGENT

U staat fout geparkeerd. Dat gaat u geld kosten.

De man schrijft een bon en geeft die door de tralies aan Bijts.

BIJTS

Dank u wel...

De agent is al weer weg. Bijts kijkt hem perplex na, wordt dan woedend.

BIJTS (CONT'D)

Ik moet er uit. Haal me d'r uit!

Maar het heeft weinig zin, de winkels zijn dicht, er is niemand op straat.

59 WINKEL - DAK - DAG

Pleun trekt haar schoen weer aan. Max kijkt wat Lepel aan het doen is. Dan pakt hij een kwast en helpt mee schilderen.

60 WINKEL - DAK - NACHT

Max strijkt de laatste verf uit. Lepel zet een punt op de i. Dan zijn ze klaar. Pleun komt kijken.

LEPEL

... Nu weten ze waar ik ben.

Trots bekijken Lepel en Max hun schilderwerk. De neonreclame op het dak verlicht de manskrote fluorescerende letters: LEPEL IS HIER.

61 - WINKEL - NACHT

Bijts ligt als een tosti in een tosti-ijzer achter het rolluik te slapen. Hij snurkt zacht.

Een zwerfhond doet op zijn gemak een plas tegen Bijts' benen. Bijts schrikt wakker, vloekt. Wil schoppen maar kan het niet.

62 - WINKEL - NACHT

Max pakt een pyjama uit het rek voor Lepel (Nú 30% korting!!). Hij trekt Lepels trui over zijn hoofd, helpt hem de pyjama aandoen. Vouwt de kinderkleren netjes op. Pleun is chagrijnig. Lepel geniet van Max' zorg, zachtjes rekent hij de korting op zijn pyjama uit.

MAX

Je moeder zal wel vinden dat je groot geworden bent.

Lepel vindt het leuk als Max zo over zijn moeder praat.

Pleun kijkt van een afstandje toe.

MAX

Jij ook een pyjama, Pleun?

Nee, knikt Pleun vies. Ze klimt in een rek, maakt een salto.

PLEUN

(op haar kop)

Wie zegt dat ik naar bed ga? Dat maak ik zelf wel uit.

Pleun draait uitdagend rondjes tussen de zomerjurken.

63 - WINKEL - NACHT

Bijts rammelt aan het rolluik. Kijkt om zich heen of er iemand is die hem zou kunnen bevrijden.

Dan ziet hij achter in de winkel de schimmen van een grote man met een kind. Max tilt Lepel in een kast. Bijts volgt de twee geïnteresseerd.

64 - WINKEL - NACHT

Max tilt Lepel in bed en stopt hem heel lekker onder. Pleun doet ongeïnteresseerd maar ze houdt alles in de gaten.

Max kleedt zich discreet uit. Hangt netjes zijn kleren aan een hangertje tussen de andere kleren. Zoekt net zo'n pyjama als Lepel uit.

Pleun komt dichterbij.

PLEUN

Wie zegt dat jij hier mag blijven slapen?

Ze klimt in de kast naar haar slaaphol.

LEPEL

Ik. Ik woon hier ook.

Lepel geeft Pleun een trap.

PLEUN

Maar ik was eerst.

Max trekt zich niks aan van het geruzie.

MAX

Tot morgen Pleun. Welterusten Lepel.

Hij maakt ruimte op de plank onder Lepel en stapt in bed.

65 - WINKEL - SLAAPHOL - DAG

Een nieuwe dag. Langzaam gaan de rolluiken voor de etalages omhoog. De snurkende Bijts glijdt onderuit en slaapt door op de grond voor de ingang.

Broer doet de winkeldeur van het slot en ziet de man liggen. Ze komt naar buiten en maakt hem wakker. Bijts stinkt naar hondenpis, hij ziet er verwilderd uit en heeft een roosterpatroon in zijn hoofd. Slaperig kijkt de vreemde man haar aan.

BROER

Ik moet u verzoeken weg te gaan.

Bijts wil langs Broer naar binnen gaan. Broer verspert de ingang.

BROER (CONT'D)
(streng)
Hier binnen wordt niet geslapen.

66 WINKEL - SLAAPHOL - DAG

Max slaapt als een roos.

Op de plank boven hem ligt Lepel wakker. Hij kijkt langs de truien de winkel in. Zachte muzak klinkt door de zaak, Evert opent de kassa, verkoopsters komen binnen. De winkeldag kan beginnen.

LEPEL
(zacht, dringend)
Max...? Max wakker worden!

Max schiet rechtop en stoot zijn hoofd. Hij heeft zich verslapen! Hij springt uit de kast.

Zonder dat de verkoopsters zien dat hij een pyjama aan heeft, probeert Max bij zijn kleren te komen. Hij maakt zich zo klein dat alleen zijn hoofd boven de kledingrekken uitkomt. Knikt vriendelijk naar zijn collegaatjes. Razendsnel trekt hij de pyjama uit en zijn overhemd aan.

Lepel lacht om Max.

En dan ziet hij meester Bijts, die een verkoopster vraagt naar de truien. De verkoopster wijst in Lepels richting.

Lepel duwt Pleun wakker.

LEPEL
Pleun!

PLEUN
Laat me nou es slapen!

Maar dan ziet ze meester Bijts, die recht op de kast afstevent. Ze kijkt Lepel gealarmeerd aan.

PLEUN
Is dat je vader?

Nee, knikt Lepel kleintjes.

67 - WINKEL - DAG

Broer smoest met verkoopsters. Ze komen lachend met haar mee, naar Max. Max ziet zijn collega's in het gangpad naast hem aankomen. Hij wil weglopen.

BROER
Jou moet ik hebben!

Snel strikt hij zijn stropdas, en zorgt ervoor dat zijn blote benen onzichtbaar blijven achter het kledingrek.

BROER (CONT'D)

Van harte gefeliciteerd Max! Je hebt een nieuwe topomzet gedraaid. De derde op rij en dat is een record!

Max weet niet wat hij moet doen. Hij kan onmogelijk met blote benen te voorschijn komen. Gelukkig is hij sterk, hij verplaatst het kledingrek zo dat Broer niet te dicht bij hem kan komen.

Bijts nadert de kast met truien. Het komt hem goed uit dat alle ogen op Max gericht zijn.

Broer schudt Max de hand, over een kledingrek heen. Ze trekt hem lachend naar zich toe.

BROER (CONT'D)

Kom Max, kussen.

Max stopt met ademen. Broer kust Max. Max krijgt het er warm van.

Niemand ziet dat een vreemd klein mannetje in de kast met truien klimt, waarna hij door een bewegende stapel truien hardhandig op de grond wordt gegooid.

De kus is voorbij. Broer glimlacht naar Max. Max zweeft bijna van geluk. Hij vergeet zijn blote benen.

MAX

Nou, dat was eh. Bedankt. -

Ik moet weer aan de slag. Je bent topverkoper of je bent het niet.

Max gaat naar de damesafdeling. En dan ziet iedereen dat hij geen broek aan heeft. Het personeel lacht. Max lacht opgelucht mee. Tot hij beseft dat zijn collega's om zijn benen lachen. Hij lacht naar Broer.

Broer lacht niet, ze is sprakeloos. Ontzet.

BROER

... Ik verwacht je zo op mijn kantoor.

Met driftige passen loopt ze weg.

Ze komt langs de truienkast. Ziet daar Bijts boven op een plank liggen. Ze trekt hem aan zijn been naar beneden.

BROER (CONT'D)
 (woedend)
 En nou moet u ook eindelijk eens
 luisteren.

Hier-wordt-niet-geslapen! Wegwezen!

Max staat met zijn harige blote benen midden in de winkel.
 Verloren.

68 - WINKEL - DAK - DAG

Lepel en Pleun klimmen zo snel als ze kunnen langs de
 brandladder het dak op.

Pleun gooit een t-shirt uit de winkel naar Lepel. Snel
 verruilt hij zijn pyjamajasje voor het slecht passende shirt.

LEPEL
 Heb je ook een broek meegenomen?

Pleun geeft geen antwoord. Stomme vraag.

LEPEL (CONT'D)
 Pleun?

PLEUN
 (valt uit)
 Nee, jij? Ik ben je moeder niet.
 Zorg voor jezelf.

Lepel luistert maar half. Hij ziet een klein BroMoballonnetje
 opstijgen en naar de hemel vliegen.

69 WINKEL - KANTOOR BROER - DAG

Max komt bedeesd het kantoor van Broer binnen. Aan de muur
 hangt een landkaart en een levensgrote poster van een jeep
 die op twee wielen door een woestijn scheurt: de Tiger
 Trophy, voor wie durft, staat erop.

Op het bureau van Broer staat een ingelijste foto van een
 jeep.

Broer kijkt Max streng en afkeurend aan. Ze zucht, laat hem
 een tijdje staan. Dan gooit ze hem een gewone broek toe.
 Draait zich af.

Beschaamd verwisselt Max zijn pyjama voor de broek.

Broer kijkt voorzichtig om, opgelucht dat hij klaar is. Max
 kijkt naar de grond.

BROER (CONT'D)
 Ik wil je vandaag niet meer zien
 max.

70

...

Je hebt me diep teleurgesteld.

Diep diep teleurgesteld.

Schoorvoetend verlaat Max het kantoor.

71

- RAND VAN DE STAD - DAG

Langzaam fietst Max naar huis. Hij is bedroefd.

Het duurt even voor hij het gezoef in de lucht hoort. Hij kijkt om. Achter een gebouw verschijnt een klein stukje van een luchtballon. Max fietst verder. Denkt na.

Kijkt om.

Remt.

Resoluut draait hij zijn fiets om. Max rijdt de ballon achterna - het stadje uit.

72

- PLATTELAND - DAG

Max fietst dwars door een weiland. Hij ziet niets anders dan de ballon.

De ballon begint aan een trage landing. Als hij een paar meter boven de grond zweeft, gooit Max zijn fiets weg en springt hij naar de mand. Hij trekt de ballon met zijn brute kracht naar de aarde. Als een soufflé zakt het doek langzaam in.

De ballonvaarders kijken verbaasd over de rand van de mand. Tot Max' teleurstelling zijn het twee oudere heren. Dat is jammer.

MAX

(verlegen)

Neemt u mij niet kwalijk...

De instortende ballon valt over Max heen. Max bevrijdt zichzelf uit het gekleurde doek.

Dan:

MAX

Ik zoek informatie over twee ballonvaarders die al jaren in de lucht zijn.

BALLONVAARDER

(ongelovig)

Jaren?

MAX

... Ze hebben een zoon met blond
haar.

De ballonvaarders klimmen uit de mand, denken diep na.

MAX (CONT'D)

Het jongetje kan nogal goed
rekenen...

BALLONVAARDERS

(tegelijk)

Pelle!

BALLONVAARDER

Wat wilt u precies weten?

Max kijkt naar de twee vriendelijke mensen. Hij is verlegen
maar hij weet dat hij nu moet doorzetten.

MAX

(bescheiden)

Als het kan, alles graag.

73

SCHOOL - KLASLOKAAL - DAG

De klas van Lepel staat op zijn kop. Kinderen rennen joelend
door het lokaal, hebben veel plezier. Het is duidelijk: de
meester is er niet.

Bijts komt recht uit de winkel en rent verwilderd het lokaal
binnen. Gaat achter zijn lessenaar zitten. Roept met geknepen
stem:

BIJTS

Stilte!

Stilte...!

Geen kind luistert. Wanhopig probeert Bijts de aandacht van
zijn klas te trekken. Laat de klep van zijn lessenaar vallen,
gooit met een borstel naar de achterste rij. En krijgt de
borstel weer snel terug tegen zijn hoofd. Krijt in zijn haar.

Als een getergd roofdier loopt Bijts door de klas. Hij komt
niet boven het lawaai uit.

BIJTS

Zitten!

... Allemaal zitten!

Niemand gehoorzaamt.

Dan zwaait opnieuw de deur open. Koppenol.

Ze heeft de hondenriem bij zich, eentje met ijzeren pinnen.

KOPPENOL

Zo!

Eén woord van Koppenol en alle kinderen vliegen naar hun plaats. Bijts vliegt naar zijn lessenaar. Hij negeert Koppenol zoveel mogelijk, doet alsof het zijn verdienste is dat de klas stil is.

BIJTS

(zuchtend)

Pak allemaal je rekenboek,
paragraaf 18.

Koppenol loert de klas door. De kinderen pakken met grote tegenzin hun rekenboek.

KOPPENOL

Ik kom Lepel halen.

Koppenol ziet dat Lepels plaats leeg is.

KOPPENOL

Waar zit-ie? Waar heeft u hem
verstopt?

Ze speelt met de hondenriem. Bijts reageert niet. Koppenol gaat zoeken, kijkt onder de banken. Duwt kinderen van hun plaats. Opent kasten. Gooit de stoel van Bijts om. De klas geniet.

KOPPENOL (CONT'D)

Denk maar niet dat u hem voor uzelf
kunt houden. Waar is Lepel?

Koppenol slaat met de riem vlak langs Bijts op zijn lessenaar. Bijts schrikt.

BIJTS

Ik heb hem niet. Ik heb hem echt
niet.

KOPPENOL

U zou 'm halen!

BIJTS

... Ja maar -

Koppenol ontploft.

KOPPENOL

Nu moet je eens goed luisteren
kabouter. Ik ben een vrouw alleen.
Ik kan niet zonder die jongen. Hij
doet alles eh - hij is alles voor
mij. Het enige wat jij moet doen,
is dat je Lepel weghaalt uit die
winkel. Is dat al teveel gevraagd?

BIJTS

Nee maar -

KOPPENOL

Hou toch op met die slappe
praatjes!

Ik ga 'm zelf wel halen.

Maar dan hou ik 'm ook. Helemaal alleen voor me eigen.

(tegen de klas)

Lepel komt niet meer.

Koppenol gaat verontwaardigd de klas uit.

74 SCHOOL - GANG/KLAS - DAG

Bijts rent de klas uit achter Koppenol aan, probeert haar
tegen te houden.

BIJTS

(smekend)

Ik moet hem hebben. Heel eventjes -

Een uurtje maar. Alleen voor de wedstrijd. Daarna is-ie van
u...

Koppenol is niet geïnteresseerd. Vanuit het klaslokaal klinkt
lawaai.

BIJTS (CONT'D)

Ik doe alles -.

KOPPENOL

Alles?

Koppenol draait zich om. Alles, knikt Bijts deemoedig.

KOPPENOL

Dat noem ik verstandig, smurf. Want
voor je het weet heeft dat autootje
van jou een paar lekke banden.

Koppenol doet lachend of ze Bijts lek prikt. Bijts siddert.

BIJTS

Voor Lepel doe ik alles. Ik zweer
het.

Koppenol gelooft hem. Knikt. Oké.

KOPPENOL (CONT'D)

Je weet waar ik woon.

Ze loopt weg.

Bijts gaat terug naar zijn klas. Slaat met de deur.

BIJTS
Ruim allemaal je rekenboek op.

We gaan taal doen!

De leerlingen juichen.

75 WINKEL - DAK/MAGAZIJN - NACHT

Lepel ligt op zijn buik op het dak en kriebelt kleine
lettertjes op een stapel kaartjes:

Papa en mama kom terug.

Afz. je zoon Lepel.

Ps: Gauw svp.

Een eindje van hem vandaan blaast Pleun BroMoballonnen vol
helium. Hij zit op de touwtjes maar zo nu en dan ontsnapt er
eentje.

Lepel knoopt een beschreven kaartje aan een ballon en laat 'm
los. Hij kijkt de ballon na.

STEM (O.S.)
Lepel! Lepel...!

Lepel kijkt verwachtingsvol naar de donkere lucht.

LEPEL
Papa...? Mama?

MAX
Lepel...? Pleun....?

Max klimt van de brandtrap het dak op. Lepel is teleurgesteld
dat hij Max en niet zijn ouders ziet.

MAX
Gevonden.

PLEUN
Hee Max! Wat kom je doen?

Dat is een directe vraag waar Max niet zo'n direct antwoord
op heeft.

MAX
Nou - eh. Ik dacht, ik kom nog even
langs - want eh ik heb... Eh. Over
Lepels ouders -

Max leest één van de kaartjes die Lepel schrijft. Zijn hart
krimpt in elkaar. Hij moet iets moeilijks zeggen.

MAX

Je ouders Lepel - ehm -

Lepel kijkt Max aan met grote ogen. Max zegt niet wat hij moet zeggen. Hij kan het niet.

MAX

... als ze dit lezen, dan weten ze niet hoe snel ze terug moeten komen.

LEPEL

(lachend)

Goed bedacht hè.

Help je mee?

Lepel lacht stralend naar Max, die zich alleen maar ellendiger voelt.

76 WINKEL - DAK - NACHT

Pleun blaast ballonnen op. Max schrijft kaartjes. Lepel knoopt ze vast en laat de ballonnen op.

Hij kijkt een ballonnetje na.

77 EXT - LUCHT - BALLON - NACHT

Het ballonnetje stijgt op, hoog boven de aarde. Er steekt een wind op die hem meeneemt. Heel in de verte zweeft een grote luchtballon. Het kleine ballonnetje is sneller, haalt hem in.

In de luchtballon zitten de ouders van Lepel. Zijn vader ziet het ballonnetje langsvaren en trekt 'm in de mand. Hij leest het kaartje en krijgt tranen in zijn ogen. Laat het Lepels moeder lezen.

Terug naar:

78 61.(CONT.) EXT - WINKEL - DAK - NACHT

Lepel staat te dromen. Max zit dichtbij Pleun, buiten Lepels gehoorsafstand.

MAX

(zacht)

Dit heeft geen zin.

PLEUN

Waarom niet?

MAX

(zacht)

Lepels ouders komen niet terug.

Pleun kijkt naar Lepel die nieuwe ballonnen oplaat.

79 61A.(CONT.) DROOMSEQUENTIE EXT - BALLON/DAK -NACHT

De twee ballonvaarders turen door hun verrekijsers naar beneden. Lepels moeder ziet iets. Kijkt nog eens goed.

LEPELS MOEDER

Daar! Daar is hij!

Er staan grote lichtgevende letters op het dak van een winkel geschilderd in een kinderhandschrift: LEPEL IS HIER.

Lepels vader gaat direct tot actie over, hij laat gas ontsnappen, de ballon zet de daling in.

Terug naar:

80 EXT - WINKEL - DAK - NACHT

Op veilige afstand van Lepel laat Max Pleun een kopietje van een krantenartikel zien: Familiedrama: ballon stort neer in storm.

MAX

(leest zachtjes fragmenten voor)

Echtpaar uit ballon geslingerd en overleden. Van de driejarige Pelle, zoon van het omgekomen echtpaar, ontbreekt elk spoor. Het tuigje waarin hij zat is in de mand teruggevonden.

Het signalement van Pelle luidt: lengte één meter zeven, blond haar, blauwe ogen.

PLEUN

Daar zijn er zoveel van.

MAX

Gezien zijn leeftijd beschikt het jongetje over een opvallende rekenvaardigheid.

PLEUN

Dat is Lepel...

Max knikt.

MAX

Pelle. Ik denk dat Lepel Pelle heet.

Pleun is perplex. Lepel komt eraan. Max bergt het artikeltje snel weg.

LEPEL

(vrolijk)

Werken jullie wel een beetje door?

Heel even kijken Max en Pleun elkaar aan, wat moeten ze doen? Ze durven niks te zeggen. Pleun begint snel ballonnen op te pompen en Max kaartjes te schrijven. Of hun leven ervan afhangt.

81 WINKEL - DAK - NACHT

Lepel bindt het laatste kaartje vast aan de laatste ballon en laat 'm wegvliegen.

LEPEL

... Denken jullie dat het genoeg is?

Ze kijken pas nu naar boven: de lucht is bezaaid met ballonnen die zich (als in een droomsequentie) boven de aardbol verspreiden.

Lepel zoekt naar woorden.

LEPEL

... Dit is voor het eerst -

Max kijkt Lepel aan. Wat bedoelt hij?

LEPEL

- dat ik echte vrienden heb.

Lepel kijkt naar Pleun en Max, hij straalt.

Max schaamt zich diep. Pleun kijkt naar de grond. In de lucht worden de ballonnen steeds kleiner.

MAX

... Ik moet gaan. Ik wou vannacht maar thuis slapen.

Max klimt de brandtrap af.

Lepel zucht van geluk.

82 WINKEL - DAK - NACHT

Lepel en Pleun hebben hun bed naar het dak verplaatst. Lepel ligt wakker in het donker. Kijkt naar de sterrenhemel.

LEPEL

Pleun...? Slaap je al?

PLEUN

Jaaa.

LEPEL

Pleun...?

PLEUN

Mmmm...

LEPEL
Ik ga naar huis!

Naar een echt huis met een poes en mensengerjeniet en een moeder die me ondersteopt.

Pleun griezelt, ze wordt er wakker van.

PLEUN
Zelf weten. Hier is veel leuker.

LEPEL
Maar er is geen moeder.

PLEUN
Beter! Niemand die zegt hoe laat je naar bed moet. En je krijgt geen straf als je 's nachts een plas doet.

LEPEL
Straf voor een plas?

PLEUN
Er zijn moeders die hun kinderen opsluiten in spinnenschuurtjes. Bijvoorbeeld een nacht per plas.

Lepel kijkt geschrokken naar Pleun. Pleun kijkt weg. Ze wil het er niet over hebben. Draait zich om en gaat demonstratief slapen.

Lepel blijft wakker liggen.

83 - WINKEL - DAG

Juffrouw Broer opent het magazijn. Max staat al te wachten, hij is ruim op tijd.

MAX
Goedemorgen...

Broer laat hem binnen zonder iets te zeggen.

Max herprijst de badpakken. Hij werkt harder dan ooit. Hij houdt vanuit zijn ooghoeken Broer in de gaten, of ze het wel ziet. Maar Broer negeert hem totaal.

84 - WINKEL - DAK - DAG

Lepel ligt op het dak en tuurt onophoudelijk naar de lucht. Pleun wordt wakker en gaat op de letter H zitten.

PLEUN
Zullen we vandaag zwemmen?

Nee knikt Lepel.

PLEUN

Wat dan? Laten we wat doen.

Lepel reageert niet. Pleun vindt hem saai.

PLEUN

Je gaat toch niet je hele leven op
je moeder zitten wachten!

Lepel kijkt om naar Pleun.

LEPEL

Niet m'n hele leven. Tot ze d'r is.

En dan ziet Lepel dat Pleun op de H zit. Hij springt op en
duwt haar van de letter af.

LEPEL

Hee! Weg! Zo kan ze het niet lezen!

85

WINKEL - DAK - DAG

Pleun verveelt zich. Lepel kijkt naar de lucht.

PLEUN

...Straks komen ze niet.

LEPEL

Ze komen wel.

PLEUN

Of niet.

LEPEL

Wel.

PLEUN

Niet.

86

HUIS KOPPENOL - KNOPEWINKEL - DAG

Driftig boort, timmert en schroeft Bijts een groot slot op de
keukendeur waar ook al een ander slot zit. Als hij denkt dat
hij klaar is, duwt Koppenol hem opnieuw een slot in handen.

KOPPENOL

Deze nog.

Bijts weigert.

BIJTS

Twee is wel genoeg voor een jongen
van 7.

KOPPENOL

O nee. Voor je het weet is hij weer
weg. Straks is hij 8, 9, 10, 20.

Ik wil dit NOOIT MEER meemaken.

Ze griezelt. Koppenol dwingt Bijts het slot te monteren.
Bijts gaat met tegenzin weer aan het werk.

KOPPENOL (CONT'D)
Hij heeft het voor zichzelf
verpest.

Bijts is niet handig. Het slot zit scheef, de boor glijdt uit.

Het huis van Koppenol lijkt op een gevangenis, op alle ramen en deuren zitten grote sloten. Bijts is klaar met het slot, hij wil gaan zitten. Maar Koppenol duwt hem de winkel in.

KOPPENOL (CONT'D)
Denk jij dat je klaar bent?

... Hier, de zwarte bij de zwarte, de witte bij de witte en de blauwe bij de blauwe.

Koppenol zet Bijts bij het werk van Lepel, de enorme berg knopen.

87 WINKEL - DAK/BRANDTRAP - DAG

Lepel en Pleun in een andere positie.

LEPEL
Wel.

PLEUN
Niet.

LEPEL
Wel.

Geen reactie.

LEPEL
Wel...

Pleun heeft er genoeg van. Ze draait zich om naar Lepel.

PLEUN
Niet... Ze zijn dood.

Dood!

Lepel valt stil. Wat zegt Pleun?

PLEUN
Je ouders zijn dood...

Lepel wil het niet horen. Hij geeft Pleun een harde duw en rent weg, de brandtrap af naar beneden.

LEPEL
 (vooral tegen zichzelf)
 Dat is niet waar! Ze komen terug!
 Heel snel al. Ze zijn er bijna.

Het is niet waar...

Pleun gaat achter Lepel aan.

LEPEL
 Je zit gewoon weer te liegen!

Lepel rent en rent. Pleun erachter aan.

PLEUN
 Ik lieg niet!

Je moeder is dood...

LEPEL
 Hou op!

PLEUN
 ... en je vader ook. Vier jaar
 geleden naar beneden gestort met
 een ballon. Jij was er zelf bij.

Nu blijft Lepel stil staan.

LEPEL
 Niet waar! Mijn oma zegt -

PLEUN
 Het heeft in de krant gestaan, ik
 heb het zelf gezien.

Lepel rent weg van de winkel, hij wil Pleun niet te horen.
 Pleun roept hem na:

PLEUN
 Lepel...?

Je héét helemaal geen Lepel!

Je heet Pelle, dat staat in de krant.

Pelle!

88 EXT - BALLON/DAK - DAG

Paniek in een grote luchtballon, het mandje zwaait heen en
 weer, de ballon schommelt. Lepels vader en moeder gaan op de
 rand staan, trekken aan touwen, gooien zandzakken naar
 beneden, proberen uit alle macht de ballon in balans te
 krijgen. Maar het lukt niet.

In de mand zit een jongetje van 3 in een tuigje, de kleine
 Lepel.

Een laatste stormvlaag doet de ballon kantelen. Lepels vader en moeder vallen over boord en storten naar beneden.

De ballon vaart verder met het kind, tot hij in een appelboom blijft steken. Het kind hangt ongelukkig in zijn tuigje. Appels op grijpafstand.

89 - KADE/CHOCOLATERIE - DAG

Lepel zit verdrietig en nog na hijgend op de kaderand. Hij draait aan zijn armbandje: L-E-P-E-L. Nog eens, nu begint hij bij de P. P-E-L-L-E. Hij kan het bijna niet geloven. Hij draait opnieuw, het staat er echt: P-E-L-L-E.

Niet ver van Lepel zit Max een boterhammetje te eten aan de waterkant. Het duurt even voor Max Lepel ziet en herkent.

MAX

Lepel...?

Waar is Pleun?

Lepel reageert nauwelijks op Max. Hij haalt een beetje zijn schouders op. Max schuift op richting Lepel, houdt hem zijn boterham voor.

MAX

... Hapje?

Nee, knikt Lepel. Max ziet wat Lepel doet met zijn armbandje. Hij leest de letters mee: P-E-L-L-E. Lepel wendt zich af.

LEPEL

(zacht)

Ik heet geen Lepel. Ik heet Pelle.

90 ...

Mijn ouders komen niet meer terug.

Ze zijn dood.

Max hapt naar adem. Hij moet iets zeggen.

MAX

Ik weet het.

... Ik had het je moeten zeggen maar ik kon het niet.

91 ...

Ik weet hoe het is om naar iemand te verlangen.

Als je dat kwijtraakt -

Zucht.

MAX

... Ik droom elke nacht van Broer.

Dat ze in mijn ogen kijkt en niet een gewone verkoper ziet
maar - maar míj. En dat haar hart dan smelt en dat zij en
ik, dat wij dan -

Voor altijd -

Lepel knikt begrijpend.

LEPEL

... Mijn moeder was de liefste
moeder van de wereld, in mijn
dromen.

Zucht. Max slaat zijn arm om het jongetje. Stilte.

Na een tijdje maakt Lepel zich los.

LEPEL

Ik ga.

MAX

Waar naar toe?

LEPEL

Naar huis.

MAX

Welk huis?

Toch niet naar Koppenol?

Tja. Ja.

LEPEL

... Wat moet ik anders?

Als ik beter mijn best doe, dan wordt zij ook vast liever.

Max kijkt moeilijk, hier gelooft hij niks van. Lepel
eigenlijk ook niet.

LEPEL

Ze is streng maar ze is wel mijn
oma.

Meer familie heb ik niet.

Lepel staat op en loopt langzaam weg. Max blijft alleen
achter, hij kijkt het jongetje na.

Bijts naait knopen aan een jurk. Hij is er niet handig in,
het gaat slordig en traag.

Koppenol komt naar beneden. Ze heeft zich omgekleed, is onherkenbaar met zonnebril en vreemd hoofddekseel.

KOPPENOL

We gaan het Lepel niet gemakkelijk maken.

Kom mee Bijts!

Koppenol slaat met de hondenriem op tafel. Een doos met knopen valt op de grond. Koppenol wacht op Bijts, die snel over de grond kruipt en de knopen opraapt. Net als Lepel.

93

- KADE/STAD/PARKJE - DAG

Max is in gedachten verzonken.

Plots staat hij op, hij wist het - er klopt iets niet! Hij staat op, begint te rennen, zoekt Lepel. Straten, stegen, pleinen. Dan ziet hij hem in de verte.

MAX

(schreeuwt)

Eh - Pelle!

Lepel reageert niet. Dat moet anders.

MAX

Lepel! Lepel!

Lepel kijkt om en blijft staan. Max komt eraan rennen. Hij wil rustig met Lepel praten. Lepel reageert geïrriteerd, hij loopt verder. Max loopt achter hem aan.

MAX

(hijgend)

Ze is geen familie!

Als Koppenol familie was, dan wist ze je naam, dan heette je nu Pelle.

Lepel staat stil. Denkt na. Draait zich naar Max.

LEPEL

...

Dus mijn oma is helemaal niet mijn oma?

Max knikt. Opgewekt.

MAX

Ze heeft niks over je te zeggen, helemaal niks!

Tot Max' verbazing loopt Lepel met grote stappen bij hem weg. Hij gaat achter hem aan, grijpt het jongetje vast. Stevig maar liefdevol.

MAX
Lepel? Wat is er?

LEPEL
Niks. Laat me los!

Je moet je mond houden.

Lepel spartelt om los te komen. Lukt niet. Max is sterk.

MAX
Maar -

LEPEL
Eerst heb ik geen moeder meer en
geen vader, en nu heb ik niet eens
meer een rotoma...

Ik heb helemaal niemand meer.

Max wil het jongetje troosten en verslapt zijn greep. Meteen rukt Lepel zich los. Hij rent weg. Weg.

Max laat hem gaan. Kijkt hem vol wroeging na.

94 HUIS KOPPENOL - KNOPEWINKEL - DAG

Koppenol (vermomd) en Bijts komen de winkel uit. Koppenol draait het bordje open om. Nu staat er dicht. Koppenol geeft Bijts een zonnebril. Samen lopen ze weg.

95 - PARKJE - DAG

Lepel ligt boos in het gras.

Hij hoort een schrille stem, die hij niet kan verstaan maar die hij wel meteen herkent. Hij springt rechtop. Zoekt een schuilplaats in de bosjes.

Op een paar meter afstand van Lepel loopt Bijts met een vreemde vrouw door het parkje. Even aarzelt Lepel. Maar als de vreemde vrouw met een hondenriem tegen de boom slaat waarachter Lepel zit, weet hij zeker dat het Koppenol is. Lepel schrikt ouderwets en maakt zich zo klein als hij kan. Hij is opgelucht als het stel voorbij loopt zonder dat hem te zien.

Lepel staat op en kijkt de keffende vrouw na, van wie hij dacht dat het familie was. En langzaam moet hij lachen. Zomaar, heel opgelucht.

Als ze het niet meer kan horen roept hij:

LEPEL
Jij hebt helemaal niks over mij te
zeggen! Hélemaal niks!

Heerlijk!

Lepel komt bij het magazijn aanrennen. Winkelpersoneel is aan het werk, Lepel zorgt er gewiekt voor dat niemand hem ziet als hij naar binnen glipt. Dan ziet hij tot zijn verrassing Pleun achter een doos zitten. Pleun verveelt zich zonder Lepel.

LEPEL

Hee Pleun!

Pleun is verbaasd om Lepel te zien. Ook blij.

PLEUN

Max zei dat je weer terug naar je oma was.

LEPEL

Ik heb geen oma.

Dan:

LEPEL

Pleun, ik ga een moeder zoeken. Een leuke.

PLEUN

Maar moeders (zijn) -

LEPEL

Ja dat weet ik nou wel. Maar ik wil gewoon een moeder.

Broer komt het magazijn binnen. Lepel volgt haar met zijn ogen. Pleun trekt hem naar beneden, Lepel doet gevaarlijk.

PLEUN

Bukken! Straks ziet ze je.

Lepel antwoordt niet, hij blijft naar Broer kijken. Komt op een idee.

Lepel sluipt weg van Pleun, het magazijn door, naar de achteruitgang. Pleun gaat achter hem aan.

PLEUN

Hee! Niet weer weglopen! Wacht op mij!

Per ongeluk gooit ze een doos om.

Broer kijkt om naar de doos. Hoort geluid. Voetstappen. Ze gaat achter de voetstappen aan, komt bij de uitgang.

Kijkt om zich heen, ziet niemand. Alleen haar eigen auto. Wiebelt die een beetje? Ze kijkt nog eens achter zich. Ook in het magazijn is het nu stil. Niemand, niks. Vreemd.

97 WINKEL - PASHOKJE - DAG

Meester Bijts maakt een rommeltje van de truienkast. De vermomde Koppenol zoekt onder de rekken. Ze kan het niet laten snel even een paar knopen van een etalagepop te rukken.

INTERCOM

Ding dong...

Wij maken onze klanten erop attent dat onze winkel over vijf minuten gaat sluiten.

Bijts gaat naar Koppenol.

BIJTS

Ze gaan sluiten.

KOPPENOL

Nou en?

Bijts kijkt haar aan, hij begrijpt het niet. Koppenol sleurt Bijts in een pashokje.

Broer komt door de klapdeuren. Ze doet neuriënd haar avondrondje door de winkel. Ze zet de muzak af, stopt de roltrap en sluit de deuren.

Broer loopt langs de pashokjes maar merkt niet wat er achter één van de gordijnen gebeurt. Koppenol heeft haar hand op de mond van Bijts net voor hij kan gaan roepen. Bijts spartelt tegen, maar Koppenol houdt hem met gemak in bedwang.

BIJTS

(bijna onverstaanbaar)
Ik wil naar huis...

KOPPENOL (CONT'D)

(zacht)
Ooo, ik dacht dat jij Lepel wilde?

Bijts knikt ja.

KOPPENOL (CONT'D)

Nou dan. Beetje flink zijn.

Zo wacht ze, tot de rolluiken zakken en Broer achter de klapdeuren verdwijnt.

Koppenol laat Bijts los, trekt haar zonnebril en hoed af en gooit het gordijn open.

KOPPENOL (CONT'D)

Jij zoekt boven, ik beneden.

Oké. Lepel. Kom maar te voorschijn.

98 WINKEL - MAGAZIJN - DAG

Terwijl het winkelpersoneel naar huis gaat, wacht Max bij de auto van Broer met een prachtig chocoladehart. Hij heeft zweethanden, de chocola smelt een beetje. Max is op van de zenuwen.

Broer komt naar buiten. Ze ziet Max staan maar negeert hem. Broer wil snel haar auto instappen, maar Max gaat ervoor staan. Nu moet hij wel. Met een rode kop prevelt hij struikelend over de woorden:

MAX

(snel)

Ik heb u nooit verdriet willen doen
en het spijt me zo en u moet op mij
vertrouwen en - en hier is een
cadeau.

Broer is beduusd. Laat bijna het cadeau vallen dat Max haar in handen drukt. Het is een ongemakkelijke situatie, Max en Broer weten allebei niet hoe dit moet. Broer stapt in haar auto.

BROER

Nou eh, bedankt dan maar.

Max kijkt de wegsputtende auto na. Zucht. Likt zijn chocoladehanden schoon.

99 - MAGAZIJN/AUTO BROER - DAG

Door haar achteruitkijkspiegel kijkt Broer nog eens naar Max. Ze glimlacht.

Broer houdt van stevig doorrijden. Ze neemt krappe bochten en haalt stoplichten op het nippertje. Waar maar mogelijk is, maakt ze van het ritje een wedstrijd met andere auto's. Ze gooit het chocoladehart naar de achterbank - het hart breekt.

Broer weet niet dat op de grond achter in de auto Pleun en Lepel door elkaar worden geschud.

100 - PONT - DAG/INT - AUTO - DAG

De kapitein sluit het hek van de pont om af te kunnen varen. Broer geeft extra gas en glipt net tussen de hekken door. De kapitein maakt onbewogen een klein sprongetje opzij.

Broer stapt uit haar auto en snuift diep de frisse avondlucht op.

Ze ziet niet de twee kinderen die even boven het raampje uitkijken.

Broer loopt een rondje om haar auto, schopt keurend tegen de banden en stapt weer in de wagen. De kinderen duiken gauw onder.

101 HUIS/ERF BROER - SCHEMER

Broer scheurt zingend door de weilanden naar huis. Na een krappe bocht staat de auto plots stil. Broer stapt uit.

Pleun en Lepel kijken of de kust veilig is. Stappen uit.

Broer woont in een groot oud huis met een enorme rotzooi op het erf. Er staan sloopauto's, oude jeeps, overal liggen oude banden, accu's en uitlaten. Het huis is omgeven door een brede sloot. Boomstammen liggen her en der verspreid, bandensporen lopen tegen steile heuveltjes en door kuilen rul zand.

Broer komt uit de achterdeur. Ze draagt het tropenpak en heeft een peertje in haar mond. De kinderen duiken weg achter de auto. Broer stapt in een jeep en rijdt weg, het terrein over.

Pleun lacht.

PLEUN

Nou daar gaat ze. Veel geluk.

Pleun loopt weg.

LEPEL

Niet weggaan!

PLEUN

Jij wou een moeder, ik niet.

Pleun glipt nieuwsgierig het huis van Broer in. Lepel staat er alleen voor. Hij vermenigvuldigt Broers huisnummer met het nummerbord van de auto, als om zichzelf moed in te spreken. Haalt diep adem. Hij moet op Broer af.

Broer scheurt in haar jeep over het crossterrein. Plankgas komt ze aanrijden. Ze neemt een aanloop en rijdt door een sloot. De jeep blijft steken in het water. Hoewel Broer het uit alle macht probeert, lukt het haar niet de auto voor- of achteruit te krijgen. Broer springt uit de jeep en loopt weg.

Lepel pakt een brede plank van het erf en sleept hem naar de slootkant. Maakt er een wiebelige schans van. Springt erop, probeert 'm even uit.

102 HUIS/ERF BROER - SCHEMER

Als Broer in een tweede jeep komt aanrijden, rent Lepel het terrein op en springt hij voor de auto. Broer staat boven op haar rem.

BROER

Kun je niet uitkijken? Je had wel dood -

LEPEL
- motormassa?

Broer antwoordt verbaasd.

BROER

LEPEL
Pk?

BROER

Lepel begint te goochelen met getallen.

Broer wil kwaad uit de auto springen, maar dan staat Pleun bij haar raampje. Ze eet een peertje.

PLEUN
Hij doet dit wel vaker. Meestal klopt 't.

LEPEL
Aanloop: 148 meter.

Snelheid: oplopend van 0 tot 133 bij de waterlijn.

In 2 seconden 15 door de plas.

Pleun giechelt even. Broer niet. Hier valt niks te lachen.

BROER
Twee seconden vijftien?

103 HUIS/ERF BROER - SCHEMER

Lepel staat langs de aanlooproute van Broers jeep vlakbij de waterplas. Broer geeft gas en rijdt op hem af. Lepel wijst naar de schans.

LEPEL

113! Gas!

133! Nú!

Met hoge snelheid rijdt Broer volgens Lepels aanwijzingen over de schans en door de sloot. Slippend remt ze aan de overkant.

BROER
Yes! Ik kan het! Ik kan het!

Nóg een keer!

Broer komt aanrijden en stopt naast Lepel.

BROER (CONT'D)
Ga je mee?

Snel klimt Lepel in de jeep. Hij kijkt achterom naar Pleun, die alleen achterblijft. Wil wat vragen.

LEPEL

Wat ik eigenlijk wou vragen - wil u niet eh - (een kind)?

Maar zegt iets anders:

Eh. Zij hoort er ook bij.

Lepel gebaart dat Pleun mee moet komen. Pleun rent naar de auto en springt achterin.

104 HUIS/ERF BROER - NACHT

De jeep met Broer, Lepel en Pleun rijdt over een crossterrein, maakt scherpe bochten, slipt en schuift, neemt een aanloop en vliegt door de lucht. Broer is gelukkig. Ze lacht naar Lepel. Lepel is gelukkig. Hij lacht naar Pleun. De jeep komt met een klap neer.

105 - HUIS/ERF BROER - NACHT

Broer, Lepel en Pleun zitten om een vuurtje. Ze roosteren worstjes aan stokken. Pleun hangt aan Broers lippen. Lepel wil steeds iets vragen, maar hij komt er niet tussen.

BROER

De Tiger Trophy, dat is het echte werk. Achtduizend kilometer dwars door Afrika. Oerwoud, steppen, woestijn. Nergens asfalt. Leeuwen en krokodillen om je tent. 's Nachts wachtlopen, zorgen dat het vuur blijft branden. Vlotten maken om rivieren over te steken, in bomen klimmen om de weg te vinden.

LEPEL

Wat ik me afvroeg - eh

BROER

En dan is het natuurlijk ook een wedstrijd, dus doorrijden, accelereren, berekenen wat je kansen zijn.

LEPEL

Dat kan ik wel. Dus als u -

BROER

(onderbreekt hem)
Het is allemaal een kwestie van inzicht, kracht en teamwork...
(dromerig))
Er bestaat niets mooiers.

LEPEL
Zou u misschien - ?

PLEUN
(onderbreekt hem)
Hoe vaak heeft u meegedaan?

Lepel baalt. Broer ontwaakt uit haar droom.

BROER
Je kunt alleen meedoen als je een
team hebt...

Er zijn geen vrouwen in deze sport. En de mannen rijden
liever met elkaar.

106 ...

Elke nacht droom ik van oerwouden en woestijnen, maar ik ben
er nog nooit geweest.

Broer zucht, het is moeilijk om toe te geven. Lepel kijkt
haar aan, dit is niet het moment om te vragen wat hij te
vragen heeft.

107 - AUTO - NACHT

Broer rijdt terug naar de stad. De twee kinderen zitten naast
haar op de voorbank. Alle drie eten ze een stuk
chocoladehart.

Broer rijdt flink door. Lepel ziet de lichtjes van de stad in
de verte, hij zucht. Het is gezellig zo in de auto. Kon dit
maar langer duren.

BROER
Jullie hebben een eind gelopen.

Stilte. Lepel haalt diep adem. Zal hij? Hij durft niet. En
dan plots:

PLEUN
... Zou u geen kind willen?

Broer begint te lachen. Lepel kijkt even naar Pleun, wat doet
ze nou? Dan kijkt hij gespannen naar Broer.

BROER
Ik een kind? Ik heb verstand van
auto's, niet van kinderen.

PLEUN
Dat vind ik wel een voordeel, dat u
er geen verstand van heeft.

BROER
Wat moet ik in mijn eentje met een
kind?

(MORE)

BROER (cont'd)

Een auto kun je in de schuur laten staan, maar een kind - daar moet je voor zorgen.

Einde gesprek. Ze hebben het er niet meer over. In stilte rijden ze verder. Lepel verbijst zijn teleurstelling.

108 - AUTO - NACHT / EXT - MAGAZIJN - NACHT

PLEUN

Rechts en dan het eerste weggetje links.

Broer doet wat Pleun zegt en komt aan de achterkant van de winkel.

PLEUN (CONT'D)

We wonen daar achter.

Pleun wijst onbestemd naar een steegje. Broer stopt de auto.

BROER

Dat is toevallig. Ik werk hier.
(wijst naar de winkel)
Broer, Pleun en Lepel stappen uit de auto.

BROER (CONT'D)

Nou eh. Ik vond het gezellig Pleun en eh Lepel. Lepel toch?

Lepel knikt.

BROER (CONT'D)

Die naam die hoor je vaak de laatste tijd.

Nou, welthuis. En als jullie nog eens langs komen, dan kun je altijd meerijden.

Broer rijdt weg. Lepel kijkt haar na - wat een gemiste kans.

LEPEL

Dank je wel...

PLEUN

?

LEPEL

Dat je 't vroeg.

PLEUN

(bromt beetje verlegen)
... Als je toch een moeder moet, dan leek Broer me wel wat.

Gauw iets anders:

PLEUN

We gaan tv kijken. Om de hoek is een etalage met dertig tv's.

Lepel is nog met moeders bezig.

LEPEL

Misschien moeten we het anders aanpakken...

PLEUN

Ze wil je gewoon niet hebben.

Valse opmerking.

LEPEL

Maar toch wil ik een moeder.

Lepel heeft een idee. Hij klimt vastberaden naar binnen, de winkel in. Pleun kijkt hem na.

PLEUN

Hee we gaan tv kijken!

Nee, Lepel heeft iets anders te doen. Pleun loopt kwaad weg.

109

WINKEL - MAGAZIJN/KOFFIEHOEK - NACHT

Lepel kan niet vinden wat hij zoekt. Hij gooit dozen leeg in het magazijn maar het zit er niet bij.

Hij gaat hij de winkel in, zoekt daar verder achter de toonbank. Hij struikelt over de inhoud van een voordeelbak badmutsen, die op de grond ligt. Lepel ruimt de badmutsen op. Denkt na, kijkt om zich heen. Loopt dan verder.

In de koffiehoek zoekt Lepel achter de bar. Dan hoort hij voetstappen en ziet het licht van een zaklantaarn alle kanten op schieten.

Hij zoekt een schuilplaats - verstopt zich onder in de taartenkoeling.

Bijts komt zijn kant op. Hij pakt een gebakje en propt het in zijn mond. Lepel moet zich klein maken om te zorgen dat hij hem niet ziet.

Meer voetstappen, kwaan. Koppenol komt eraan.

KOPPENOL

Zit je hier? Heb je niks beters te doen?

BIJTS

(met volle mond)

Hij is er niet. Ik heb overal gezocht.

KOPPENOL
Overal? Bij de hemden?

Ja, knikt Bijts. Lepel rilt van de kou. De taartjes boven zijn hoofd wiebelen.

KOPPENOL (CONT'D)
Bij de truien? Bij de sokken?

Ja. Ja.

KOPPENOL (CONT'D)
In het magazijn?

Ja. Lepel is bang dat de taarten vallen, hij probeert zachtjes uit de koeling te kruipen.

KOPPENOL
... Jij liegt niet he? En jij houdt mij niet voor de gek?

Koppenol kijkt op het mannetje neer. Bijts siddert.

KOPPENOL
Eén ding, dwerg. Wij werken samen.
Heb ik Lepel, dan heb jij hem ook.
Heb jij hem, dan heb ik hem ook.
Oké?

Bijts knikt oké. Hij snapt het.

KOPPENOL
Als ik merk dat jij Lepel
achterover drukt en voor jezelf
houdt, dan -

Koppenol krast in de lucht.

KOPPENOL
- dan zorg ik ervoor dat dat
miezerige autootje van je morgen
naar de schroot kan. Begrijpen wij
elkaar?

Bijts schrikt en knikt.

Lepel ziet dat het fout gaat met de taartjes. In een spurt rent hij weg uit de koeling. De taarten vallen kletterend op de grond.

Koppenol en Bijts rennen allebei achter Lepel aan.

KOPPENOL
Hij is voor mij! Ik had hem het
eerst!

110 WINKEL - MAGAZIJN - NACHT

Lepel probeert Koppenol en Bijts voor te blijven. Hij zwaait aan 'Nu Nóg Voordeliger' door de zaak, over de kleren. Hij rent de klapdeuren door.

BIJTS

Jij daar! Blijf staan. En
luisteren!

Lepel luistert niet. Hij rent naar de stelling onder het raam. Koppenol rent achter hem aan. Lepel gooit rekken en dozen naar achteren om de weg te versperren. Koppenol duwt een rek opzij - het ding rijdt recht op Bijts af en dendert in grote vaart over hem heen. Bijts is uitgeschakeld.

Een doos vol kaartjes met Aanbieding! er op valt vlak voor Lepel op de grond. Die zocht hij! Koppenol komt er aan.

Lepel klimt zo snel als hij kan naar boven met Koppenol achter zich aan. Tot zijn eigen verbazing lukt het hem Koppenol met kleeerhangers van zich af te slaan, de vrouw dondert naar beneden.

Lepel klimt verder, hij is veilig.

Bijna is hij bij het raam. Een vreemd gezoem trekt zijn aandacht. Bijts rijdt in een magazijnwagentje zijn kant op. Aan het wagentje zit een kleine lift om bij de hoogste stellingen te komen. En in het bakje van de stijgende lift staat Koppenol die recht op Lepel afstevent.

Even aarzelt Lepel. Maar dan overtreft hij zichzelf. Hij springt van een richel en hangt aan de stelling. Woedend trapt hij tegen het liftbakje. En nog eens en nog eens. Zo hard als hij kan. Bijts probeert de lift terug te sturen, maar hij is niet handig. Hij botst overal tegenaan. Koppenol wordt door elkaar geschud alsof ze in een kermisattractie zit. De lift helt over en ze glijdt naar beneden. Bijts rijdt met volle vaart in op een stapel dozen, Koppenol valt over hem heen.

Lepel vlucht door het raampje naar buiten.

Op de brandtrap realiseert hij zich pas dat hij Koppenol en Bijts te snel af is. Hij kijkt nog eens naar binnen. Groeit! Hij is trots op zichzelf. Kijkt in zijn zakken, ze zitten vol kaartjes: Aanbieding!

111 - STAD - NACHT

Lepel rent de hoek om en vindt Pleun verveeld voor een etalage vol tv's. Pleun wijst op een programma.

PLEUN

Hij is op haar...

Lepel heeft geen tijd, hij kijkt achterom of hij gevolgd wordt en sleurt Pleun mee.

PLEUN

Hee ze hebben mekaar nog niet! Wat gaan we doen?

112 - HUIS MAX - NACHT

Hijgend belt Lepel aan bij een klein huis. En nog een keer. Pleun en hij kijken om of Bijts en Koppenol er niet aan komen. Eindelijk gaat er boven een raam open. Max komt naar buiten hangen.

LEPEL

(hijgend)

Max!

113 HUIS MAX - WOONKAMER - NACHT

In de kleine propvolle kamer luistert de slaperige Max naar Lepel die zijn zakken leegt. Een tafel ligt vol met Aanbieding!-kaartjes.

LEPEL

We moeten een moeder.

PLEUN

Ik niet. Hij.

Lepel gaat aan tafel zetten en pakt een kaartje.

LEPEL

(tegen Max)

Heb je een pen voor me?

Max geeft een pen. Lepel wil iets op het kaartje schrijven. Hij denkt na. Schrijft. Krast. Weet geen goeie tekst.

MAX

(dicteert)

'Gezocht: lieve moeder, goed kunnende onderstoppen voor lieve zoon...'

Bij 'lieve' glimlacht Lepel.

PLEUN

Er moet bij dat-ie kan rekenen.

Dan hebben ze er ook iets aan.

Geen slecht plan.

MAX

'Gezocht: lieve moeder, goed
kunnende onderstoppen voor lieve
zoon, goed kunnende rekenen.
Aanmelden ...

Waar moeten ze zich melden?

Lepel denkt na.

PLEUN

Maakt niet uit.

Niemand wil hem hebben.

Lepel geeft Pleun een harde schop. Au.

MAX

Niemand wil hem hebben? Wie zegt
dat?

Pleun haalt haar schouders op. Ze weet het niet precies.
Lepel draait zich af.

MAX

Daar geloof ik niks van. Zo'n lief
jongetje! Wie wil die nou níet?

PLEUN

Broer.

MAX

Broer?

Ja knikt Pleun.

MAX

Maar er zijn genoeg andere die een
moord voor je doen.

PLEUN

Koppenol.

Lepel kijkt op. O nee.

MAX

Koppenol krijgt jou niet.

PLEUN

O nee? Als ze zo'n kaartje leest -

Max realiseert zich het gevaar. Hij schraapt zijn keel.

MAX

Lepel, dit is toch niet zo'n goed
idee.

Lepel laat teleurgesteld zijn schouders vallen.

MAX

Koppenol komt hier op af. En wie
nog meer? De wereld zit vol
schorriemorrie dat best een
jongetje kan gebruiken. Hoe weet je
wie een goeie moeder is en wie
niet?

LEPEL

(mikt)

Dat kan me niet schelen. Ik wil een
moeder.

Max heeft met hem te doen.

MAX

Het kan mij wel schelen.

... Lepel, door mijn werk eh - ik denk dat ik mag zeggen dat
ik kijk heb op vrouwen...

Wat zou je ervan vinden als ik, eh als ik er eentje voor je
uitzoek? Een goeie moeder.

En een lieve.

Lepel kijkt naar Max. Meent hij het? Max lacht verlegen.
Omarmt het jongetje.

MAX (CONT'D)

Jij krijgt morgen een moeder.

Een hele lieve.

De liefste die ik vinden kan.

114 ...

En dat is beloofd.

Max schrijft het Aanbieding!-kaartje af: 'Gezocht: lieve
moeder, goed kunnende onderstoppen voor lieve zoon, goed
kunnende rekenen. Aanmelden in de laatste paskamer.'

Lepel en Pleun pakken ieder een stapel kaartjes en schrijven
mee.

115 WINKEL - MAGAZIJN - DAG

Het is chaos in het magazijn. Dozen zijn omgevallen, de
stellingen overhoop gehaald en het liftkarretje is kapot.

Het personeel helpt met vereende kracht alles opruimen. Broer
praat met een politieman.

BROER

... Zoveel rommel en ik mis niks.

Het is onbegrijpelijk. Wat zoeken ze hier...?

Max komt binnen met een plastic tasje vol kaartjes. Hij blijft staan en kijkt naar de chaos.

116 - WINKEL - DAG

Max loopt onopvallend door de winkel en stopt de Aanbieding!-kaartjes in de zakken van leuke dameskieren. Jurken met veel knopen slaat hij voor de zekerheid over. Ook in de kieren die Koppenol draagt, stopt hij geen kaartje.

Een aardige moeder loopt langs (de moeder uit scene 15 met het kleine meisje). Max drukt haar een jurk in handen.

MAX

Deze zal u prachtig staan.

De vrouw weigert met een vriendelijke lach.

MOEDER

Ik zoek iets voor mijn dochter.

Spijtig kijkt Max haar na. Een gehaaide dame trekt de jurk uit Max' handen, het is wel iets voor haar. Max zou de jurk het liefst terug willen pakken.

117 - HUIS MAX - SLAAPKAMER - DAG

Lepel wordt wakker naast een paar voeten. Het duurt even voor hij weet waar hij is. Hij ligt in het bed van Max, Pleun aan het hoofdeind, hij aan het voeteneind. Lepel staat snel op, kamt zijn haren met spuug en strijkt zijn kieren glad. Maakt Pleun wakker.

LEPEL

(tegen Pleun)

Zie ik er zo netjes uit?

Lepel ziet nu pas dat hij nog een pyjamabroek aan heeft.

LEPEL (CONT'D)

Ik moet een andere broek.

PLEUN

(fel)

Waarom? Voor dat mens?

LEPEL

Dat mens... Ze is mijn moeder!

PLEUN

Al dat gezeur over moeders.

Pleun is onredelijk. Lepel kijkt haar verbaasd aan. Pas nu ziet ze dat Pleun tranen in haar ogen heeft.

118 - HUIS MAX - KAMER MAX - DAG

Pleun en Lepel zitten naast elkaar op bed.

PLEUN

... Ik probeerde altijd lief voor haar te zijn maar het leek wel of ik van lucht was.

Ze zag het nooit. Alleen als ik iets fout deed.

119 ...

Toen ik een keer in het schuurtje moest slapen, ben ik een week weggebleven. Om haar lekker ongerust te maken.

LEPEL

Nou?

PLEUN

Niks.

Ze had niks gemerkt.

Lucht mis je niet.

LEPEL

Ja, maar -

PLEUN

(stoer)

Ik kan haar wel begrijpen. Ik mis haar ook niet.

Waarvoor heb ik een moeder nodig?

Ik kan alles zelf.

LEPEL

Maar je vader dan?

PLEUN

Die vergeet altijd alles.

Mij ook.

Stilte. Lepel heeft medelijden.

LEPEL

Als ik een moeder heb gevonden - zullen we dan samen doen?

Pleun knikt zachtjes nee.

PLEUN

Eén moeder was genoeg.

Ik vind het best om in de winkel te wonen.

Pleun wil niet zielig zijn. Ze staat op.

PLEUN (CONT'D)
Laten we gaan.

... Je weet het toch zeker? Dat je een moeder wil?

Ja.

120 - WINKEL - DAG

Pleun en Lepel komen de winkel binnen. Lepel is aarzelend - hier binnen is zijn moeder. Pleun overschreeuwt zichzelf.

PLEUN
Vannacht is het hier weer lekker
rustig.

Heb ik de hele winkel voor mezelf.

Pleun neemt Lepel mee naar de kleedkamers. Er staat een lange rij voor het achterste pashokje. Kletsende, strenge, voordringende, chique en armoedige moeders.

PLEUN
Welke wil je?

Lepel kijkt naar de moeders in de rij, er springt niet direct een leuke uit.

Pleun neemt Lepel mee naar het hokje naast Max. Ze trekken zich op aan de wand, kijken op Max neer.

Max vraagt wat aan een vrouw met een baby, maar de baby huilt zo hard dat hij er niet overheen komt. De vrouw begint te praten, onverstoort. Maar er is niks van te verstaan omdat de baby zo krijst.

Max ziet de kinderkopjes boven het hokje uitkomen. Pleun knikt nee.

Max opent het gordijn en laat de vrouw, die nog lang niet uitgesproken is, uit.

121 INT - PASHOKJE LEPEL - DAG/INT - PASHOKJE MAX - DAG

Lepel zit in het pashokje op de grond. Hij speelt zenuwachtig met een hangertje en luistert naar de gesprekken van Max met verschillende moeders in het buurhokje.

MOEDER 1
Hij kan toch wel afwassen...?

Pleun knikt over het muurtje nee naar Max.

MOEDER 2
schoenen poetsen?

MOEDER 3
 een knoop aannaaien

Nee, knikt Pleun heel hard.

MAX (O.S.)
 Heel vriendelijk bedankt voor de
 moeite maar ik zoek nog even
 verder.

Max opent het gordijn en laat moeder 4 binnen, eentje met een schrille stem. Lepel kan er niet meer tegen. Hij loopt weg de winkel in.

Pleun, die zich opgetrokken heeft aan de wand om bij Max te kunnen kijken, laat zich zakken en ziet tot haar verbazing dat Lepel er niet meer is.

122 - WINKEL - DAG

Lepel loopt weg van de paskamers. En botst tegen Broer op, die de klapdeuren door komt. Lepel valt. Broer raapt hem op.

BROER
 Lepel! Heb je je pijn gedaan?

Nee, knikt Lepel verlegen.

BROER (CONT'D)
 Wat leuk om je hier te zien.

Kom je nog eens langs, met Pleun?

Ja, knikt Lepel.

BROER (CONT'D)
 Hier werk ik dus.

En weg is ze, snel als altijd. Lepel kijkt haar lang na. Broer loopt langs de rij bij de kleedkamers. Blijft verbaasd kijken:

Max houdt het gordijn open voor een teleurgestelde vrouw. Een volgende dame gaat het pashokje in, Max sluit het gordijn.

Broer weet niet goed wat ze hiervan moet denken. Ze wijst de dames in de rij op een leeg hokje.

BROER (CONT'D)
 Hier is nog plaats.

Niemand reageert. Broer probeert het nog eens.

BROER (CONT'D)
 Hier zijn nog hokjes vrij hoor.

MOEDER 5
 We komen voor hèm.

De vrouw kijkt veelbetekenend naar Max die weer een moeder uitlaat. Twee vrouwen vechten om hun beurt. Max haalt ze snel maar vriendelijk uit elkaar.

MOEDER 6
Krijg je hem erbij?

MOEDER 7
Was het maar waar.

Broer vergeet dat ze haast heeft. Ze blijft gefascineerd staan kijken. Probeert te zien wat al die vrouwen in Max zien. Ze staart hem aan.

Pleun ziet hoe Broer naar Max kijkt. Ze denkt na.

Gaat naar Lepel die zachtjes een wedstrijdje met de kassa doet.

PLEUN
Zie je wel dat er niet veel leuke moeders zijn, ik had gelijk hè.
Lepel? Lepel!

LEPEL
Acht vijffennegentig,
drieënveertigtwintig...

Lepel doet of hij Pleun niet hoort.

PLEUN
Lepel, Broer wil geen kind in haar eentje.

...Maar als ze nou niet meer alleen is?

Pleun wijst naar Broer die nog steeds naar Max staart. Max voelt dat Broer naar hem kijkt. Hij kijkt terug, glimlacht verlegen. Broer glimlacht terug. Gaat dan weer snel aan het werk.

Lepel en Pleun kijken elkaar aan. Lepel begint te lachen.

LEPEL
Bedoel je met Max bijvoorbeeld?

Ja, knikt Pleun. Nee, denkt Lepel.

LEPEL
Dat wordt niks. Max durft niet.

PLEUN
Hij moet indruk op haar maken.

LEPEL
Hoe doe je dat?

PLEUN
Niet met een hart van chocola.

Tja.

LEPEL
Met een auto...
(enthousiast)
Met een auto!

Lepel neemt het initiatief. Hij trekt Pleun mee, die geen idee heeft wat ze gaan doen. Ze rennen de winkel uit.

123 - STRAAT HARMONIE - DAG

De auto van Bijts rijdt langzaam achter de klas van Lepel aan, die in een slordige rij op weg is naar de Harmonie.

Lepel en Pleun wachten in een zijstraat tot de klas voorbij is. Lepel wijst Pleun op de fiat. Pleun springt voor de auto, Bijts staat boven op zijn rem. De klas merkt niks en loopt door. Lepel wacht in de steeg.

Bijts hangt uit zijn raampje. Hij ziet er slecht uit.

BIJTS
Ga weg, ik heb haast.

PLEUN
Waarom? Die school van u gaat toch niet winnen.

Bijts kijkt gepijnigd.

BIJTS
Vooruit, weg!

Bijts geeft gas. Pleun blijft ijsig staan.

PLEUN
Lepel wil wel mee doen met de rekenwedstrijd...

Nu is Bijts geïnteresseerd.

PLEUN (CONT'D)
... onder één voorwaarde.

BIJTS
Waar is Lepel?

PLEUN
Eerst de voorwaarde.

BIJTS
Is akkoord! Alles is goed! Geef mij Lepel!

PLEUN
Geef mij uw auto.

Bijts schrikt en draait zijn raampje dicht.

BIJTS
Nee!

PLEUN
Oké dan niet. Dan doet-ie mee voor
een andere school.

Ze gaat uit de weg, Bijts kan er weer door.

Bijts kermt. Hij weet niet wat hij moet doen. Zweet staat op
zijn voorhoofd. Hij geeft gas.

Pleun kijkt even ongerust om naar Lepel in de steeg. Lepel
blijft rustig. Terecht.

Bijts staat boven op zijn rem. Raampje open:

BIJTS
Hoe weet ik dat Lepel hier achter
zit? Nou?

463 x 19?

Pleun draait zich om (naar de steeg waar Lepel staat - die
Bijts niet kan zien). Vol zelfvertrouwen draait ze weer
terug.

PLEUN
8797.

Bijts heeft uit zijn binnenzak zijn rekenmachientje gepakt en
rekent de som snel na. Klopt.

BIJTS
Lepel.

Pleun geeft Lepel een teken, hij kan te voorschijn komen.
Bijts straalt als hij Lepel ziet. Hij gaat toch nog winnen!

124 - HARMONIE/AUTO - DAG

Bijts stopt de auto vlak voor de deur van de Harmonie waar
een groot spandoek het Stedelijk Hoofdrekenconкурс
aankondigt. De klas van Lepel rent rond op het plein.

PLEUN
De sleutels.

Bijts lacht, hij wijst naar Lepel.

BIJTS
Er moet eerst gewonnen worden.

PLEUN

Kom Lepel, we gaan weer.

Lepel en Pleun stappen uit de auto en lopen weg. Bijts rent achter ze aan. Hij houdt Lepel vast.

PLEUN

Je kunt hem wel vasthouden maar je kunt hem niet laten winnen.

Lepel, hoeveel is drie keer drie?

LEPEL

Drieëndertig.

Bijts schrikt van het domme antwoord. Hij laat Lepel los.

LEPEL

Negen.

PLEUN

De sleutels.

Bijts denkt na.

BIJTS

(vastbesloten)

Nee.

Eerst winnen. Anders gaat het niet door.

Lepel en Pleun kijken elkaar aan, gaan akkoord.

125 - HARMONIE - DAG

Op het plein voor de Harmonie worden verschillende rijen kinderen door onderwijzers streng in toom gehouden. Alleen de leerlingen uit Lepels klas rennen rond, hun meester staat in een telefooncel vlakbij en tikt driftig een nummer.

126 HUIS KOPPENOL - KNOPEWINKEL - DAG

De telefoon gaat. Koppenol werkt in de winkel die een nog grotere chaos is. Alle knopen liggen doorelkaar, op de grond, en in hopen op de tafel. Pas na lang bellen neemt Koppenol geïrriteerd de telefoon op.

Voordat ze iets kan zeggen:

BIJTS (O.S.)

Ik heb Lepel! Ik ga de Gouden Bokaal winnen! En als u 'm nog wil, dan kunt u hem komen halen, als ik klaar ben.

KOPPENOL

Hoho. Jij zorgt ervoor dat ik 'm krijg, gezond en gehoorzaam.

(MORE)

KOPPENOL (cont'd)
 En anders kan vanavond al dat
 autootje van je naar de schroot.

Koppenol schopt een ijzeren paraplustandaard om. Het gekletter klinkt dreigend. Bijts schrikt en gehoorzaamt direct.

BIJTS (O.S.)
 ... Meteen na de wedstrijd is hij
 voor u. Ik breng hem langs!

De blik van Koppenol wordt getrokken door iets buiten. Achter de huizen, vlak buiten de stad wordt de luchtballon langzaam opgeblazen. Hij danst een stukje omhoog, zakt naar beneden uit zicht. En komt weer omhoog. Koppenol krijgt een idee.

KOPPENOL
 Wacht - . Luister goed, kabouter.

127 - HARMONIE - DAG

Karel, uit Lepels klas, ziet Lepel.

KAREL
 Hork, hork, hork!

VRIENDJES
 Soep eet je met een vork!

Hork, hork hork! Hork hork hork!

De kinderen van andere scholen, die keurig in rijen staan, vinden het leuk. Ze scanderen mee.

KINDEREN
 Hork, hork, hork! Soep eet je met
 een -

Lépèl! Lépèl! Lépèl!

Er gaat een grote dreiging van uit. Lepel krimpt in elkaar. Pleun wordt razend. In haar eentje neemt ze het voor Lepel op. Ze rent als een stormram op Karel af, dwars door de keurige rijen kinderen heen. De leerkrachten proberen uit alle macht de orde te herstellen.

PLEUN
 Hij héét helemaal geen Lepel!

... Zo héét-ie helemaal niet!

Pleun heeft Karel te pakken. Ze drukt zijn arm achter zijn rug omhoog, het doet pijn.

PLEUN (CONT'D)
 Lepel heet geen Lepel... Snap je?

Ze drukt de arm net zolang omhoog tot Karel ja knikt. Pleun laat plots los.

PLEUN (CONT'D)
(tegen Lepel))
We gaan weg.

Lepel wil niet mee.

LEPEL
Ik kan er wel tegen...

PLEUN
Ik niet. Ik vind het stom dat ze je
Lepel noemen. Zo heet je niet eens!

Een groepje kinderen dat aan komt sluipen, jaagt Pleun met een snelle schijnbeweging weg.

LEPEL
Pleun... laat maar.

Het kan me niet schelen. Je heet zoals je heet. Er is niemand meer die weet dat ik Pelle was. Ik ben gewoon Lepel... Het maakt niet uit hoe je heet.

Het gaat om hoe je d'r bij kijkt.

Lepel kijkt stoer. Pleun lacht.

LEPEL (CONT'D)
Ik wil een moeder.

En daarvoor hebben we een auto nodig.

128 - HARMONIE - DAG

Een zaal vol leerlingen, spandoeken met leuzen.

Bijts zit bij zijn klas en bijt nagels. Pleun zit vlakbij het podium.

Vijf kinderen staan op een rijtje voor de zaal. Lepel is de kleinste en de enige die niet nerveus is. Aan de rand van het podium zitten drie leerkrachten, de jury.

Een juffrouw leest de sommen voor. Lepel is steeds de eerste die antwoord geeft. De andere kinderen doen verschrikkelijk hun best om hem voor te zijn, maar tevergeefs. Stoïcijns geeft Lepel antwoord.

LEPEL
5,7.

De jury knikt ja.

LEPEL (CONT'D)

De jury knikt driehoofdig ja.

LEPEL (CONT'D)
128 km per uur.

De jury knikt driehoofdig ja. Bij ieder goed antwoord juicht Bijts zachtjes.

129 - HARMONIE - DAG

Lepel staat met een meisje op het podium, de andere kinderen zijn afgevallen.

JUFFROUW
De laatste! Hierna weten we welke school met de Gouden Bokaal naar huis gaat!

Let goed op. Stilte in de zaal.

130 ...

Zevendrieachtste keer negentienvijfentwintigste...

Het meisje begint als een bezetene te rekenen. Lepel kijkt haar even verbaasd aan. Bijts schrikt, het lijkt alsof Lepel zijn best niet doet.

Het meisje is bijna klaar met rekenen, wil enthousiast het antwoord gaan zeggen.

Lepel is haar voor. Zonder een spier te verrekken geeft hij de uitkomst.

LEPEL
Vijf
honderdeenentwintigtweehonderdste.

De jury knikt driehoofdig ja. Bijts springt juichend op. Hork, hork, hork, roepen kinderen uit Lepels klas. Het klinkt anders dan anders, vrolijker. Pleun kijkt om en ziet dat Lepels klas hem enthousiast toehorcht. Lepel kan er wel tegen, hij kijkt stoer. Pleun lacht naar Lepel.

Het middelste jurylid komt met de grote gouden beker het podium op.

Bijts springt op het glimmende ding af. Het jurylid geeft Bijts een hand. Lepel staat er verloren bij.

JURYLID
Van harte gefeliciteerd met deze zeer verdiende prijs. De Gouden Bokaal van het Stedelijk Hoofdrekencours gaat dit jaar naar de Pancratiusschool!

Bijts viert zijn triomf. Het kinderpúblik trappelt en joelt. De kinderen uit zijn klas scanderen Lepels naam. Lepel kijkt stoer.

KLAS
Lepel-Lepel-Lepel!

Hoog boven zijn hoofd zwaait Bijts de beker heen en weer.

Lepel sluipt stilletjes het podium af, naar Pleun.

131 - HARMONIE - DAG

Lepel en Pleun hangen tegen de auto. Ze wachten op Bijts, die met de grote bokaal het plein oversteekt. Hij wordt van alle kanten gefeliciteerd. Een ware triomftocht.

PLEUN
... We blijven toch wel vrienden?

LEPEL
?

PLEUN
Als je straks een moeder hebt.

LEPEL
Tuurlijk.

PLEUN
Kom je dan nog wel eens logeren?

LEPEL
Tuurlijk.

Pleun glimlacht opgelucht. Bijts komt bij zijn auto.

BIJTS
Hé, blijf eens van die wagen af.

Hij wil instappen. Pleun houdt hem tegen.

PLEUN
Geef mij die sleutels maar.

Bijts houdt de sleutels en lacht even. Pleun snapt dat Bijts andere plannen heeft en wordt woedend.

PLEUN
Lepel heeft gewonnen, wij krijgen de sleutels! Geef hier!

Bijts negeert Pleun demonstratief. Hij draait zich naar Lepel.

BIJTS
Lepel -

LEPEL
(stoer)
De sleutels.

BIJTS
- je ouders zijn geland.

Een bom. Er is niks van Lepels stoerheid over.

BIJTS
Er is een ballon, een grote
luchtballon met -

PLEUN
Lepels ouders zijn dood.

Lepel luistert niet naar Pleun. Hij wil weten wat Bijts te vertellen heeft.

BIJTS
... Je ouders zijn terug. Ik breng
je naar ze toe. Met de auto.

PLEUN
(tegen Lepel)
Niet geloven! Hij wil zijn auto
terug.

Lepel weet niet wie hij moet geloven. Hij twijfelt.

132 AUTO BIJTS - DAG

Lepel zit naast Bijts met de grote bokaal op schoot. Bijts rijdt op zijn onbeholpen manier de stad uit.

Pleun zit achter en praat op Lepel in, verontwaardigd over zoveel stomiteit.

PLEUN
Hij liegt Lepel! Je luist erin.

Lepel reageert niet. Hij kijkt strak naar buiten.

PLEUN
Lepel, je ouders zijn dood! Max
heeft het uitgezocht.

LEPEL
(verlangend)
Maar als Max zich nou eens heeft
vergist...

Pleun zwijgt kwaad. Hier kan ze niet tegenop.

En dan ziet Lepel het: in een weiland vlak buiten de stad staat een grote luchtballon.

LEPEL

Daar!

Triomfantelijk stuurt Bijts de auto het weiland in.

133 - WEILAND - DAG

In de buurt van de ballon staat een caravan. Twee wat oudere ballonvaarders zijn juist klaar met het vullen van de ballon en gaan de caravan binnen om zich te kleden voor een vlucht.

134 - WEILAND/AUTO - DAG

Hobbelend rijdt de kleine auto door het weiland. Het gaat Lepel niet snel genoeg. Hij springt uit de rijdende wagen en rent naar de ballon.

Pleun wil achter hem aan gaan, maar bedenkt zich op het laatste moment. Ze klimt naar de voorbank en pakt de beker. Bijts staat boven op de rem.

BIJTS

Afblijven!

PLEUN

Ruilen voor de autosleutels.

Pleun is niet van plan los te laten. Bijts is niet van plan de sleutels te geven. Pleun probeert de sleutels af te pakken. Bijts trekt aan de bokaal.

Ondertussen buiten:

135 - WEILAND BIJ BALLON - DAG

Op een paar meter van de ballon stopt Lepel met rennen. Hij ziet dat de mand een beetje schommelt, er zit duidelijk iemand in.

Langzaam loopt Lepel naar de ballon. Hij is zenuwachtig.

LEPEL

... Mama?

Papa?

Hij nadert het mandje, klimt op de rand.

En schrikt zich rot!

Koppenol duikt lachend op uit de mand.

Ze gooit de hondenriem naar Lepel, die net op tijd in de touwen van de ballon springt en wegslingert.

Koppenol komt achter Lepel aan. Lepel geeft zich niet gewonnen. Hij slingert aan een touw boven Koppenol en trapt zo hard dat ze op de bodem van de mand valt.

Koppenol laat zich niet kennen, ze springt naar Lepels voet. Mis. De hondenriem klapt als een zweep, Koppenol werpt hem om Lepels voet en sleurt het jongetje naar beneden tot vlak voor haar.

KOPPENOL

Hebbes! Je -

136 BOOMGAARD - DAG

KOPPENOL

- bent van mij!

Een vrouw, Koppenol, trekt hardhandig de kleine Lepel los uit zijn tuigje.

137 EXT - WEILAND - DAG

Lepel bijt in Koppenols been. De ballon schommelt heen en weer, het mandje wiebelt gevaarlijk. Koppenol en Lepel vechten zo vals als ze maar kunnen.

138 WELAND / INT - AUTO BIJTS - DAG

Pleun, in de wurggreep van Bijts, snakt naar adem.

BIJTS

Laat los! Los laten!

Bijna laat ze de bokaal los. Maar dan ziet ze buiten de ballon heen en weer schudden. Lepel is in gevaar.

Ze geeft Bijts een harde dreun met de bokaal. Bijts laat los. Pleun rent snel met de beker de auto uit.

139 - WEILAND - DAG

Pleun, met de beker, rent naar de ballon. Bijts, met een groeiende bult, rent achter haar aan.

BIJTS

Die is van mij! Die heb ik gewonnen!

Pleun ziet de ballon heen en weer gaan, Lepel en Koppenol vechten. Koppenol heeft Lepels been in een houdgreep. Lepel spuugt en krabt.

PLEUN

Lepel, vang!

Ze gooit de bokaal. Lepel vangt hem en duwt hem op Koppenols hoofd dat verdwijnt in de beker. De vrouw schreeuwt onverstaanbare vloeken, verzet zich hevig. Lepel bindt Koppenols handen vast met de hondenriem. Dan gooit hij een zandzak uit de mand, boven op Bijts, die kermend neervalt.

Pleun maakt razendsnel de touwen los waarmee de ballon op de grond gehouden wordt.

Lepel gooit zandzakken naar buiten. Hij heeft niet door dat Koppenol de hondenriem probeert los te wrikken.

De mand hangt gevaarlijk scheef, de ballon wil de lucht in. Lepel sleept de laatste zandzak op de rand van de mand. Hij kijkt tevreden naar Koppenol, die verslagen in de mand hangt, haar hoofd in de beker en haar handen vastgebonden.

PLEUN

Lepel! Los!

Lepel gooit de laatste zandzak naar buiten. De ballon rukt aan het laatste touw dat Pleun met al haar kracht probeert tegen te houden.

PLEUN

Springen! Lepel, nu! Ik hou 'm niet meer!

Razendsnel klimt Lepel op de rand van de mand en springt naar beneden. Dacht hij.

Hij heeft buiten Koppenol gerekend, die haar handen bevrijd heeft en de beker ver van zich afgooit, de mand uit. Met een venijnige worp slingert ze de hondenriem over Lepels hoofd. Lepel kan geen kant meer op. Koppenol trekt hem aan de riem naar zich toe. Au!

140 EXT - BOONMGAARD - DAG

Als een dief klimt Koppenol met de kleine, tegenspartelende Lepel een ladder af, de boomgaard in.

Terug naar:

141 EXT - WEILAND - DAG

Lepel spartelt tegen.

KOPPENOL

Het spijt me Lepel. Ik had ook liever dat dit niet nodig was. Dat jij een gehoorzaam jongetje was.

Ze lacht hard. Gewonnen.

Half onder een paar zandzakken komt Bijts bij. Hij ziet de ballon bijna wegvliegen.

BIJTS

Mijn beker!

Pleun kan het touw waarmee ze de ballon naar de grond trekt, niet langer houden. Ze valt en laat los.

Met een harde ruk stijgt de ballon op met Lepel en Koppenol in het mandje. Koppenol heeft het niet door dat ze opstijgt, ze is blij dat ze Lepel heeft. Ze duwt hem onder in de mand en lacht hard en vals.

142 DROOMSEQUENTIE: EXT - BOONMGAARD - DAG

Met een mand vol appels fietst Koppenol tegen de wind in terug naar het stadje. Ze schatert van plezier. De appels bewegen - er zit een onwillig kind onder. De kleine Lepel, onder de appels, probeert omhoog te komen. Koppenol duwt het kinderhoofdje weer terug in de fietsmand.

KOPPENOL

Dat eigenwijze, dat -

Terug naar:

143 EXT - WEILAND - DAG

KOPPENOL

- dat gaan we je snel afleren!

Dat had Koppenol beter niet kunnen zeggen. Lepel herinnert zich de woorden van vroeger. Het is precies wat hij nodig heeft om al zijn kracht en moed bij elkaar te rapen. Hij wurmt zich onder het gewicht van Koppenol uit en trapt haar hard van zich af. Klimt op de rand van de mand. Hij aarzelt heel even en -

springt!

Pleun durft niet te kijken.

Lepel vliegt een paar meter door de lucht en komt terecht op de stapel zandzakken, die zijn val breekt. Het duurt even voor hij zich weer kan bewegen, hij leeft nog.

Er valt nog iets uit de lucht, de autosleutels.

Lepel kijkt omhoog: de ballon stijgt op met de woedende Koppenol erin. Onder de mand slingert Bijts, hopeloos verstrikt in een touw.

Lepel trekt de hondenriem van zijn hals. Hij pakt de autosleutels en staat voorzichtig op.

Pleun, die verschrompeld van angst op de grond ligt, draait zich langzaam om en ziet Lepel. Hij leeft en lacht! Ze kan het niet geloven. Ze kijkt omhoog en ziet dat de ballon met Koppenol en Bijts weg waait. Lepel rinkelt met de autosleutels.

LEPEL

Ga je mee? M'n moeder wacht.

Nu móet Pleun het wel geloven. Ze staat op en rent naar Lepel toe. Zou hem willen omhelzen, maar Lepel heeft iets anders aan zijn hoofd. Hij trekt Pleun mee naar de auto.

144 - WEILAND - DAG

De auto van Bijts staat als een koe in de wei. Lepel en Pleun komen aan rennen.

LEPEL

Wil jij rijden? Ik heb vandaag al gevlogen.

Ze stappen in de wagen. Pleun start en rijdt weg.

145 - WEILAND - DAG

De twee ballonvaarders komen de caravan uit. Ze geloven hun ogen niet. Er is geen ballon.

Eén van de twee raapt iets op: een gouden bokaal. Die zoekt hij niet, hij laat hem weer vallen.

In de verte draait een kleine auto de weg op.

146 - STAD - DAG

Vrolijk en met grote vaart rijden Pleun en Lepel naar de winkel. Hoog boven de stad waait een luchtballon.

147 LUCHT - BALLON - DAG

Bijts probeert langs het touw omhoog in het mandje te klimmen. Koppenol steekt geen hand uit, ze is woedend. Ze duwt zijn handen van het mandje af en schreeuwt tegen Bijts. Maar Bijts verstaat niks, de wind overstemt het schelden. Met heel veel moeite lukt het hem om in het mandje te klimmen - omdat Koppenol even niet oplet.

Koppenols oog valt op een grote tekst op het dak van een gebouw: LEPEL IS HIER. Het maakt haar wild.

148 WINKEL - PASKAMERS - DAG

INTERCOM

Wij maken onze klanten erop attent dat wij over vijf minuten gaan sluiten. Morgenochtend om negen uur zijn wij u weer graag van dienst.

Lepel en Pleun komen door de klapdeuren de winkel binnen rennen en zien dat Max de laatste moeder in de paskamer laat. Pleun pakt een stoer leren jasje uit een rek, de grootste die ze kan vinden.

Dan gaan de kinderen in het hokje naast Max zitten, luisteren mee.

MAX (O.S.)
Het is een leuk kind. Lief. Slim.

Lepel glimt.

MAX (CONT'D)
Makkelijk ook.

Lekker onderstoppen, daar houdt-ie van.

MOEDER 11 (O.S.)
Onderstoppen?

Kan hij niet alleen naar bed?

Nee.

149 WINKEL - PASHOKJE - DAG

Max kijkt de laatste de vrouw na. Uitgeteld zakt hij op het krukje in de paskamer. Lepel en Pleun komen bij hem.

MAX
Ik heb 167 moeders gesproken... Wie
is de liefste? Het is moeilijk...
Ik moet hier heel goed over
nadenken.

Lepel gooit het leren jasje op zijn schoot.

LEPEL
Ga je mee?

MAX
(verbaasd)
Wat gaan we doen?

Pleun geeft Lepel de autosleutels.

PLEUN
We gaan een eindje rijden. Kun je
rustig nadenken.

MAX
(schrikt)
Ik kan niet rijden.

PLEUN
Iedereen kan rijden. Daar is niks
aan.

150 WINKEL - MAGAZIJN - DAG

Opgewekt sluit Broer de deur van het magazijn. Ze controleert of het magazijnraampje dicht is, stapt in haar auto en rijdt weg.

Broer merkt niet dat vlak achter haar een klein fiatje start.

151 - AUTO BIJTS - DAG

Max zit opgevouwen achter het stuur van de kleine fiat. Lepel zit naast hem. Max kijkt achterom.

MAX
Waar is Pleun?

LEPEL
Koppeling. Gas. Pleun komt zo.

Lepel drukt kort op de toeter.

152 LEPEL?

Toeter.

Zie je wel dat je het kunt?

MAX
Waar gaan we heen?

LEPEL
Gewoon rijden.

Linksaf. Rechtdoor. Rechts. Beetje doorrijden.

Max doet wat Lepel zegt, maar hij is nog voorzichtig. Kijkt Lepel aan, lacht. Lepel lacht terug.

MAX
Het is nog niet makkelijk hoor, om een lieve moeder te vinden.

Lepel reageert niet.

MAX (CONT'D)
Wie neem je?

Een slagroom- of een worteltjesmoeder? Eentje die de oren van je kop kletst of eentje die niks zegt?

Een hollen- of stilstaanmoeder?

Ajax of Fijenoord?

Lepel kijkt strak voor zich uit. Max weet het ook niet. Hij wijst op de sportauto voor ze.

MAX (CONT'D)
Dat is Broer. Straks denkt ze dat we haar volgen.

Lepel glimlacht. Max staat boven op z'n rem.

MAX (CONT'D)
Ik ga niet achter Broer aan.

LEPEL

Gas.

Max gehoorzaamt niet.

LEPEL (CONT'D)

Gas!

Lepel drukt op de toeter. Max geeft gas.

LEPEL (CONT'D)

Meer.

Harder.

Max doet het. Langzaam begint hij er plezier in te krijgen.

153 - AUTO BROER - DAG

Broer, zingend, kijkt eens goed in haar spiegel. Als ze linksaf slaat, doet de kleine auto achter haar dat ook. Ze geeft extra gas, de auto achter haar ook. Ze snijdt een bocht af, de auto achter haar ook.

In haar achteruitkijkspiegel ziet ze Pleun op de achterbank zitten. Pleun steekt haar hand op. Broer stopt met zingen.

PLEUN

Ik dacht ik kom weer eens langs.

BROER

Gezellig.

Ze geeft extra gas. Pleun lacht.

BROER (CONT'D)

Ben je alleen?

Pleun kijkt achterom naar de auto met Max en Lepel.

PLEUN

Nnnja.

154 - AUTO BIJTS - DAG

Max rijdt lekker door.

LEPEL

Terug naar drie, twee, koppeling op laten komen, gas, drie vier!

Lepel lacht tevreden. Ze wijst naar Broers auto.

LEPEL (CONT'D)

Die achterin, dat is Pleun.

Max kijkt Lepel verbaasd aan.

155 - AUTO BROER/PONT - SCHEMER

Broer draait haar hoofd gevaarlijk van de weg af om tegen Pleun op de achterbank te kunnen praten.

BROER

Dat zie je niet vaak, dat ze me kunnen bijhouden.

PLEUN

Het is een goeie.

BROER

Ken je 'm?

Pleun knikt.

PLEUN

Ze noemen hem de scheurchauffeur, die man kan alles.

BROER

Dat zullen we zien.

Ze geeft extra veel gas en scheurt door de bocht. Pakt net een stoplicht mee dat op oranje staat.

De auto achter haar moet stoppen. Broer lacht hard en geeft een beetje extra gas.

156 - AUTO BIJTS - DAG

Max en Lepel verbijten zich voor het stoplicht. De spanning is te snijden.

LEPEL

Groen.

Max geeft een dot gas, haalt auto's in en rijdt op twee wielen door de bocht. Hij vindt het leuk.

157 PONT - DAG

Broer en Pleun zijn nu vlak bij de pont. De kapitein wil het hek sluiten om weg te varen.

Als hij Broer ziet aankomen, lacht hij breed, laat het hek openstaan. Broer trekt haar veiligheidsgordel strak, schakelt, geeft gas en belandt net op tijd op het dek.

158 - AUTO BIJTS/PONT - SCHEMER

Lepel en Max zien de auto met Broer en Pleun op de pont terechtkomen. Max staat boven op zijn rem.

MAX

Te laat.

De pont zet zich langzaam in beweging.

LEPEL
(mompelt)
Tweehonderd meter keer veertig,
tachtig, honderdtwintig...
(hardop)
Doen wat ik zeg.

MAX
Ik durf niet.

De kapitein loopt opnieuw naar het achterdek om het hek te sluiten. De man lacht vriendelijk naar Broer in haar auto. Max ziet het, hij is jaloers.

LEPEL
(ongeduldig, boos)
Doe wat ik zeg.

MAX
Ik kan het niet.

Lepel kijkt Max dwingend aan. Max doet wat Lepel zegt.

LEPEL
In je één, start, door naar
twee..., drie..., vier..., honderd,
honderdtwintig... Jaaaa!!!

Pleun springt uit de auto en trekt de kapitein weg bij het hek dat hij opnieuw dicht wil doen. Ook Broer is uitgestapt, ze kijkt toe.

De kleine auto van Max rijdt de kade af, zweeft met hoge snelheid door de lucht...

LEPEL (CONT'D)
Remmen!

... en bereikt met een boog de pont. Precies achter de auto van Broer staat hij stil. Max houdt zijn adem in. Lepel kijkt hem aan.

LEPEL (CONT'D)
Zie je wel.

En nu? Max durft niet naar buiten, waar Broer naar hem staat te kijken.

LEPEL (CONT'D)
Je durft het best.

Lepel knikt bemoedigend, Max moet naar Broer.

Langzaam opent Max de deur van het fiatje en kruipt hij naar buiten. Max slaat de kreukels uit zijn kleren.

Broer is verbaasd dat ze Max ziet. Het maakt haar ook een beetje verlegen.

KAPITEIN
(tegen Pleun)
Komen er nog meer?

PLEUN
Nee, dit was het.

Schichtig om zich heen kijkend sluit de man het hek.

Lepel stapt uit de auto. Hij geeft Max een zet in Broers richting. Pleun geeft Broer een duwtje richting Max.

Max kucht verlegen. Broer krijgt blosjes op haar wangen.

BROER
(verlegen)
Je rijdt lekker door, Max.

MAX
(verlegen)
U trouwens ook.

Broer aait de auto van Max.

BROER
En hoeveel cilinder doet die van
jou, als ik vragen mag?

Max draait zich in lichte paniek om naar Lepel.

Lepel haalt zijn schouders op.

MAX
Het cilindertal... Ach. Het gaat
om de drijfveer van de chauffeur.
En gas houden natuurlijk.

Max liefkoost de auto van Broer.

BROER
En de juiste spanning -

Max weet niet wat Broer bedoelt.

BROER (CONT'D)
- van de banden.

Max knikt begripvol. Allebei lopen ze een rondje om de auto van Broer en schoppen ze tegen de banden. Tot ze tegen elkaar op botsen. Max doet zijn ogen dicht, ruikt de heerlijke geur van Broer. Broer heeft haar ogen gesloten en ruikt Max. Het bevalt van twee kanten. Tegelijk openen Broer en Max hun ogen weer. Broer stapt verlegen achteruit en draait zich om. Max is net zo verlegen en wendt zich af.

Pleun en Lepel grijpen in. Lepel gaat in het blikveld van Max staan en Pleun in dat van Broer. Lepel gebaart dat Max moet toeslaan. Pleun doet hetzelfde bij Broer: Nu!

Max gehoorzaamt. En Broer ook. Ze draaien zich om en kussen elkaar vol op de mond.

Het begint te regenen, maar Broer en Max merken het niet. Lepel en Pleun trekken zich tevreden terug onder een afdakje. De kapitein komt zijn hut uit om de pont aan te leggen.

PLEUN
(tegen de kapitein)
We gaan weer mee terug.

De man knikt begrijpend en opent de slagbomen. Auto's en fietsers rijden van de pont af, nieuwe komen er op. De auto's van Max en Broer blijven staan. De pont vaart terug.

De zoen van Max en Broer is nog lang niet afgelopen.

159 - PONT - NACHT

De kapitein komt weer langs Lepel en Pleun, die onder het afdakje schuilen voor de regen. Met een blik op de zoenende Max en Broer:

KAPITEIN
Dat gaat wel even duren. Jullie
kunnen beter binnen wachten.

160 PONT - HUT/DEK - NACHT

Lepel en Pleun kijken door het raampje uit de stuurhut, en wachten tot de zoen van Max en Broer klaar is. Ze zien ze eindelijk naar adem snakken. Broer kijkt Max verliefd aan.

BROER
Max, wil jij met mij - naar Afrika?

Max' ogen schitteren

MAX
Ja, ik wil.

De kapitein loopt langs en wijst naar de kinderen. Max zegt wat tegen Broer en neemt haar mee naar de stuurhut.

Het duurt Lepel te lang voordat ze boven zijn. Hij opent de deur vast. En daar staan Broer en Max, alweer zoenend. Max stopt betrapt.

MAX
(zacht, verlegen)
Niet waar de kinderen bij zijn...

BROER
 (tegen Max)
 Ik wist niet dat jij kinderen had.
 Ha Lepel, Pleun!

Max kijkt vreemd van de een naar de ander. Kennen zij elkaar?

BROER (CONT'D)
 Ik had helemaal niet begrepen dat
 jullie bij elkaar horen...

Max kijkt trots om zich heen. Broer schraapt haar keel.

BROER (CONT'D)
 Lepel, Pleun... we moeten jullie
 iets vertellen.
 (tegen Max)
 Dat vind je toch goed hè, dat we 't
 de kinderen als eerste vertellen?

Max knikt gekleurd. Nu bloost ook Broer. Voor het eerst kan ze niet goed uit haar woorden komen.

PLEUN
 We weten het al.

LEPEL
 Allang.

't Was ons eigen plan.

Broer is verbaasd.

BROER
 Jullie weten dat Max en ik...?

Lepel en Pleun knikken nonchalant.

PLEUN
 Max heeft beloofd dat Lepel vandaag
 een nieuwe moeder krijgt, dus -

Ongerust kijkt Broer naar Max.

MAX
 Ja - ehm ja dat valt nog niet mee,
 om een geschikte moeder te vinden.

PLEUN
 Max zou er eentje uitzoeken -

MAX
 Ja, nee... eh dat was de bedoeling,
 maar eh... eh... (zucht) Het is
 niet gelukt -

Lepel zit stil in een hoekje. Hij volgt het gesprek met argwaan.

PLEUN

En daarom hebben wij geholpen.

MAX

Er zijn veel moeders. Streng, net, stug, verstandig. Maar Lepel heeft recht op een lieve moeder...

PLEUN

Wij vinden het niet erg dat u niks van kinderen weet.

BROER

(schrikt nu echt)

Ik?

Jullie zien mij toch niet als moeder?

Max?

Max schudt heftig nee.

MAX

Nee o nee. Nee.

BROER

Ik ben geen moeder, het spijt me. Opvoeden? Ik zou niet weten hoe het moest.

161 - PONT - NACHT

Buiten legt de pont aan. Alle auto's rijden het dek af, behalve die van Broer en Max.

Op het laatste moment rent een klein jongetje van boord af, maar het is te donker om zeker te weten of dit Lepel is.

162 PONT - HUT - NACHT

PLEUN

Lepel heeft nog nooit een moeder gehad. Hij denkt nog dat het leuk is. Hè Lepel?

... Lepel!

Ze kijkt om. Max en Broer zien het nu ook. Lepel is weg. Iedereen staat tegelijk op om te zoeken.

MAX

Laat mij maar.

163 - PONT/REDDINGSBOOT/KADE - NACHT

De pont vaart af. Max rent door de regen over het dek en ziet dat Lepel in zijn eentje op de donkere kade achterblijft. Het waait hard, de pont wiebelt.

MAX

Stop! We moeten terug!

KAPITEIN

We liggen aan een lijn, draaien of keren dat kan niet.

U moet wachten tot we terugvaren.

Max wil niet wachten. Hij aarzelt. Lepel loopt weg het donker in.

MAX

Lepel!

Max kijkt naar het angstaanjagende woelige water beneden hem. Hij aarzelt, schopt zijn schoenen uit en duikt in het water.

Dit is een nachtmerrie, het zwarte water is overal om hem heen. De golven zijn hoog, de stroming is sterk.

Met alle kracht die hij in zich heeft, zwemt hij op de kade af. Max heeft maar één doel: Lepel.

164 - KADE - NACHT

Een vuilnisbakkenhond speelt met een grote gouden bokaal. Lepel kijkt verdrietig naar de lucht. De storm jaagt donkere wolken over.

Doelloos loopt het kleine jongetje langs de grote rivier. De hond gaat met hem mee, legt de beker aan zijn voeten. Lepel geeft de beker een agressieve trap.

Lepel schrikt als hij een hand op zijn schouder voelt.

MAX

Lepel...

Lepel duwt de hand weg en rent het donker in.

LEPEL

Ga weg! Ik zorg wel voor mezelf!

Max gaat achter hem aan. Lepel ziet dat de pont aan de overkant is. Hij staat stil. Lepel draait zich om naar Max, die zich uitschudt. Max is druipnat.

LEPEL (CONT'D)

Heb je een moeder? Nou?

Nou?

MAX

... Nee. Ik heb echt mijn best
gedaan Lepel, maar ik heb niemand
kunnen vinden.

LEPEL

Ik zou een moeder krijgen! Je hebt
het zelf beloofd! Je hebt het
beloofd!

Max heeft het zwaar. Hij wil iets zeggen, maar het kost
moeite de juiste formulering te vinden.

MAX

... Lepel, jouw moeder - dat moet
echt een hele lieve zijn. Ik heb er
167 gesproken, maar ze zat er niet
bij.

LEPEL

Nu heb ik niks!

Lepel loopt weer kwaad weg. Max gaat achter hem aan.

MAX

Lepel!

Lepel -

(aarzelt) ik weet nog wel iemand die lekker kan onderstoppen,
....die graag zwemt

(zacht)

- iemand die heel veel van je houdt.

Hoopvol draait Lepel zijn hoofd om naar de druipende Max.

MAX (CONT'D)

Maar er is een probleem.

Lepel kijkt weer recht voor zich uit.

MAX (CONT'D)

Lepel, je moeder...

...mag dat ook een vader zijn?

Lepel kijkt langzaam scheef naar achteren. Hij lijkt niet te
begrijpen wat Max bedoelt. Verlegen wijst Max op zichzelf.
Langzaam begint het Lepel te dagen. Hij verliest zijn woede.

LEPEL

(heel zachtjes)
19 keer 19...

MAX
(onzeker)
Wat?

Lepel staat op en rent naar Max. Max neemt het jongetje in zijn armen.

LEPEL
...driehonderdeenenzestig!

Max tilt hem op, zo hoog als hij kan. De zwerfhond laat de bokaal liggen en springt blij tegen ze op.

Broer, Pleun en de kapitein kijken toe vanaf de brug. Ze lachen opgelucht.

165 - WINKEL - DAG

In volle vaart rijdt door de klapdeuren van het magazijn een jeep de winkel in. Broer zit achter het stuur. Max, Pleun en Lepel zitten in de auto en dragen leren jasjes. De zwerfhond zit boven op de koffers. Iedereen is klaar voor de Tiger Trophy.

Broer lacht naar de gelukkige Max en geeft gas. Max lacht naar Lepel. Lepel lacht naar Pleun.

Het personeel juicht en zwaait als ze met flinke vaart door de hoofdingang het pand verlaten.

De jeep rijdt de winkel uit -

166 - OERWOUD - DAG

- recht het oerwoud in waar met de rijvaardigheid van Broer, de rekenvaardigheid van Lepel, de kracht van Max en Pleuns lenigheid de stoere jeep veilig de overkant van een woeste waterstroom bereikt

FILMSTEM
De Tiger Trophy.

Voor wie durft.

Lepel/ versie 2.7/ 8.8.03